

అభినవసరస్వ

యకు నాక మాసపత్రిక.

నాగరఖండ స్వర్ణకారవ్యవహారాది బహుగ్రంథకర్తయగు
జానపతి పట్టాభిరామశాస్త్రిచే
బయ్యరింపుబడుచున్నది.

జానపాదు.

సంపుటము 18	1926 సం॥ ఏప్రిల్ నెల	సంచిక 1
------------	-------------------------	---------

విషయములు.

1. నేటి ప్రపంచ విద్యత్సరీక్షాసభ - సంపాదకుడు.
2. విజయరాష్ట్ర ప్రశంస - శేషాద్రి రమణకవులు.
3. ఆస్పృశ్యతానివారణఫలము - (ప్రాక్టికల్ వాది.) మండ చిన
4. లాయరునోటీసు. [వెంకయ్యగారు.
5. ఉత్తరములు.
6. ఆస్పృశ్యతానివారణపీఠిక - సంపాదకుడు.
7. భక్తివిజయము - మల్లాది ఆంజనేయశాస్త్రిగారు
8. వాగరఖండము - సంపాదకుడు.

చందానిర్ణయము సంవత్సరమునకు

ప్రధానపోషకులకు రు 25 0 0 సహాయకులకు రు 5 0 0

పోషకులకు రు 10 0 0 చందాదారులకు 3 0 0

Printed at the Chandrika Press, Guntur,
and published at Janapadu by the Editor, Astavadhani
Janapati Pattabhirama Sastry,
author of Nagarakhanda, Swarnakaravyavaharam
etc., etc.

ప్రధాన పోషకులు.

- ౧ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు విరూపాక్ష స్వాములవారు, వెలికేపల్లి.
- ౨ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు పుష్పగిరి స్వాములవారు, బాగ్గిహళ్లికోడూరు.
- ౩ బాకరాజు పరాంకుశరావుదేవాయిగారు, యాడవరం.
- ౪ రామలింగు గారు, నెల్లూరుపాపురసంస్థానముల మేనేజరు, నెల్లూరు.

పోషకులు.

- ౧ శ్రీ శ్రీ జగద్గురు అభినవ విరూపాక్ష పీఠాధిపతులు.
- ౨ ఎనమండ్ర లక్ష్మీనరసింహముగారు, మర్చెంటు, బెజవాడ.
- ౩ రాజా వెంకటాద్రియప్పారావు, బహదరుగారు, పుర్రూర్పురయ్యపేట.
- ౪ రాజామండ్ర ప్రగడ వెంకటహనుమంతరావు, రాఘవరావుగారు, పింగళి.
- ౫ తంజడ నరసింహారావుగారు, కరణం, మోర్జంపాడు.
- ౬ శ్రీ గామయాంబికా పుస్తకభాండాగారము, లక్ష్మీనర్సపురము.
- ౭ లింగాల వెంకటరెడ్డి దేశములుగారు, కుందవరము.
- ౮ చారబుడ్డి రత్నా రెడ్డిపేటలుగారు, న్యాలపాగుల.
- ౯ లింగాల సీతారామరెడ్డి బండారెడ్డి, దేశములుగారు, నారాయణపురము.
- ౧౦ టి. లక్ష్మణసింగుగారు, బొనగాం.
- ౧౧ నెల్లూరు నరసింహారావుగారు, బొనగాం.
- ౧౨ రంగారాయలుగారు, ముక్త్యూరు, దేశములు, మసీదుపల్లె.
- ౧౩ పేకులపల్లి కృష్ణారెడ్డిగారు, కేశవాపురము.
- ౧౪ జాగర్లమాడి కుప్పుస్వామినాయుడుగారు, కారంచేడు.
- ౧౫ పికుపాటి వెంకటరాయశర్మగారు, కరవడి.
- ౧౬ క్యామాపంతుల వెంకటేశ్వరరావుగారు, తహశీల్దారు, సిరిసిల్లా.
- ౧౭ నూడూరి వీరసాంబశివరావు సర్దేశపాండ్యాగారు, మా నెకొండూరు.

సహాయులు

- ౧ వావిళ్ళ వెంకటేశ్వరశాస్త్రిగారు, చెన్న పట్టణము.
- ౨ బుడంపాటి సుబ్బయ్యగారు, మర్చెంట్, కాకినాడ.
- ౩ సంగం రామారావుగారు, సంగం.
- ౪ వెద్దిళ్ళు వీరయ్యగారు, పీడరు బెజవాడ.
- ౫ నెల్లూరు కేశవరావు దేశములుగారు, నెల్లూరు.
- ౬ రంగారావుల రంగయ్యగారు, నర్సారావుపేట.
- ౭ నారాయణరావుగారు, దాతారుపల్లె.
- ౮ బేలూరి రామన్నగుప్తగారు, సదాశివునిపేట.
- ౯ రాయచూరి బండారావుగారు, నెల్లూరు.

అభినవనరస్వతి.

సంపుటము ౧౮ } జానపాదు } సంఘిక ౧
తయ సం॥ అధికచైత్రమాసము }

— గుంటూరు మండల వేదప్రవర్ధకవిద్యత్పరీక్షా సభ —

శ్లో॥ యోనధీత్య ద్విజో వేదా నన్యత్రా కరుతే శ్రమం
స తేవన్నేన కూద్రోత్య మాకు గచ్ఛతి సాన్వయః॥ (పూర్వమాధవీయము)
కుక్షి తిన్వతి యస్మాన్నం వేదాభ్యాసేన జీర్యతే
కులం తారయతే తేషాం దశపూర్వాక దశాపరాక
వేదవిద్యావిహీనస్య విద్యాబాలం నిరర్థకం
మాంగల్యతంతుహీనాయాః కన్యాయాః కనకం యథా
వేదవిదేఖలు దత్తం దత్తం, ఇష్టజనైస్సహ భుక్తం భుక్తం
ప్రియతమయాసహ సుక్తం, సుక్తం, శేష మదత్తే మభుక్త మనుష్టం॥

ప్రబ్రాహ్మణుండు వేదములఁజదువక యితరవిద్యాపఠనమున శ్రమచేయునో
యాప్రబ్రాహ్మణుండును దద్వంశజులును బ్రతికియండగ నే శూద్రులనఁబడుదురు. ఎవఁడు
తిన్నయన్నము వేదాభ్యాసపరిశ్రమముచే జీర్ణించునో వాఁడు స్వవంశజుల నిటు పదితర
ములవారిని నటు పదితరములవారిని దరింపఁజేయును. వేదవిద్యావిహీనుని విద్యయంతయు
మాంగల్యతంతుహీనయగు కన్యధరించినయితరసువర్ణాధిరణములవలె వ్యర్థము. వేదవిదున
కిచ్చిన విత్తమే విత్తము- ఇష్టజనులతోఁగూడి తిన్న యన్నమే యన్నము- ప్రియురాలి
తోఁజేసిన శయనమే శయనము- కాని తక్కిదిదానము దానముగాదు - అన్న మన్నము
గాదు - శయనము శయనముగాదు. అట్టివేదవిద్యాప్రచారము ప్రకృతము జాతిగా సన్న
గిలినది. కట్టు బొట్టు జాట్టుదగ్గఱనుండి మార్చి స్వధర్మచ్యుతులై బ్రాహ్మణులు నాను
మాత్రావశిష్టులై యున్నారు. బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువచ్చిన తర్వాత ౧౮౦౩౯౦ మంది
రాజకీయవిద్యాలోలులై తదియవేషభాషలనే యవలంబించి స్వధర్మమును మఱచికొండఁ
బోవుచున్నారు.

సాక్షన సంధ్యావందన బ్రహ్మయజ్ఞ పితృతర్పణాది నిత్యనైమిత్తికకర్మములయం
దకాదరము వహించుచున్నారు. సత్కర్మముల నాచరింపనివార లాచరింపకపోగా
నాచరించువారుగూడఁ బాల సంకుచితముచేయుచున్నారు. చతురాశ్రమీక్షతో నిర్వ
ర్తింపఁగిన వివాహోపనయనములు చతుర్థ టికలలో దేవాలయములందుఁ జేయ మొద
లుపెట్టి తుద కెండ్లలోఁగూడఁ జేయ సాహసించుచున్నారు. ఎట్లో శ్రాద్ధాదుల నాచ
రింపఁదలంచినను విధ్యుక్తముగా వానిని జేయించువారు కనుపట్టుకున్నారు. సాంగాధ్య
పతులు కాకున్నను వివాహోపనయనములుచేయించువారుగాని శుద్ధకుఁ దద్దినవలెనను

వచ్చినవారుగూడ నరుదగుచున్నారు. బ్రాహ్మణుల స్థితి యిట్లులుండుటచేతనే బ్రాహ్మణేతరులకు పీరిపై భక్తి శూన్యమగుచున్నది. శూన్యమగుటయే కాక ద్వేషముగూడ హెచ్చుచున్నది. అట్టి ద్వేషముచే వారిహక్కులయిన యాజనాధ్యాపనప్రతిగ్రహములకు నందఱును బెనగులాడుచున్నారు. మాయొడ్ల శుభాశుభకర్మముల మేమే చేయించుకొందుమని ముందు విశ్వబ్రాహ్మణులు త్రోవద్రొక్కినారు. పీరివద్ద మంత్రములు నేర్చుకొని కన్యవారును గడకు వైశ్యులును దస్తాగ్ధ మవలంబించుచున్నారు. పోనిండు లోకులు ద్వేషించినను బ్రభుత్వమువచ్చినను మంచిభావముతో నుండకుండ వారును విరోధము బూనుచున్నారు. ఉద్యోగము లూడగుంజుకొనుచున్నారు. “వర్ణానాం బ్రాహ్మణోగురుః” అను నభియుక్తికి నందఱికిని బ్రభముడైన బ్రాహ్మణుండు ప్రకృత మందఱికిని గడను ద్రోయఁబడినాఁడు. వీ రెంతబుద్ధిచాకచక్యముగలవారైనను నెంత రాజకీయవిద్య పఠించినను దుదకు బోసికొనిత్రాగ నీళ్ళులేనికాల మాసన్నమైనది. స్తో|| యదాయదాహిధర్మస్య ద్దానిర్భవతి భారత | అభ్యుత్థాన మధర్మస్య తదాత్మానం సృజామ్యహ మనిచెప్పిన భగవానుఁ డిట్టివైపరీత్యముగల్గినసమయమున నేనోయొకరూప మున నవతరించి మరల లోకమును బాగుపఱుపకయుండఁడు. ఆయన రామవల్లదేంద్ర సరస్వతీ (అప్పావధాని) స్వామిమూపమునఁ బ్రకృత మావిర్భవించి బ్రాహ్మణసంఘాధికారకమైన యొక రాజమార్గమును నిర్మించుచున్నాఁడు. పెస్టుతమగుచున్న వేదవిద్య నుద్ధరింపఁజూచుచున్నాఁడు.

వేదప్రవక్తవిద్యత్పరితృసభను సిద్ధముచేసినాఁడు. ఈసభయొక్క యుద్దేశము కేవల ఋగ్వజుస్సామ వేదములను బూర్వోత్తరమీమాంసలను బ్రచారములోకిఁ జెచ్చుటయే. ఈసభ ప్రతివత్సరము వైశాఖ శు ౫ నాఁడు చేయఁబడుచుండును. సభాకార్యముల నిర్వహించుట కొక పరితృధికారియు నొక కార్యదర్శియు నొకకోశాధికారియు నుండురు. వేదములో పన్నుము ౧౩ కి రు ౪ ల చొ॥ ౧౩ పన్నుములు పరితృనిచ్చిన విద్యార్థికిని దదుపాధ్యాయునకును తెలియ. ౫౨ లు సత్కారముచేయఁబడును. విద్యారణ్యముననుసరించి ౨౨ పన్నులు యర్థమును సభలోఁ బరితృనిచ్చువారికి, పన్నుము ౧౩ ౧౨౨-౦౦ ల చొ॥ రు ౧౦౬ లు బహుమాన మీయఁబడును. పూర్వమీమాంసాశాస్త్రము పూర్తిగాఁ బరితృనిచ్చినవారికి రు ౧౦౧౬ లును నేలులును బంగారు పతకమును బహుమతిగా నీయఁబడును. ఇంకను సాదశకర్మములలోఁ బరితృనిచ్చినవారికిని గౌంతసత్కారము చేసెదరు. బ్రాహ్మణుల ధనార్జనముకొఱకుఁగా స్త్రీచ్ఛవోహాది విద్యల నభ్యసించి స్వధర్మముల నుజ్జగించుచున్నారు. స్తో|| కాకమాంసం శునోచ్ఛిష్టం స్వల్పం తదపి దుర్లభమనీతి నట్టులైనను జీవరతుఁ ద్రోయఁబడుచున్నారు. అందుచే భవాశ నెట్టి నఁగాని మనవారు మరల సదాధ్యయనమునకుఁ గడంగరని శ్రీస్వాములవారిమార్గమును వేదికినారు. ఆప్యుడే గడవిన నం॥ ౧౨ మంది పరితృలిచ్చి

బహుమతిపడసియున్నారు. ఈసం॥ పరీక్ష కంకను సంఖ్య యధికమైనది. ఈ సం॥
 వేదప్రవర్ధకవిద్యత్పరీక్షాసభ కేంద్రజయంతినాడు వైకాపా ఈ ౫ (16-5-26) నర్నా
 రావుపేటలో జరుపబడును. ఒకముహూర్తమేని యొకయింటనుండి యొకరితో మాట
 లాడక శుద్ధవిరాగులై యైదిండ్ల మాధుకరాన్నము గుడుచుచు దేవాలయధర్మకాండ
 లలో దినమొకయూరక గాలముగడపుచు సర్వదా యాత్మానుసంధానమొనర్చుచుండెడి
 స్వాములవారు ప్రకృత మిక్కార్యమున బద్ధకంకణులై యూహాకి స్వయముగాఁ దిరు
 గురుఁ జందాలు వనూలుచేసి కోశాధికారివశము చేయుచున్నారు. ధనాశేచే
 బెక్కుండు వేదాధ్యయనము చేయుచున్నారు. ఉపాధ్యాయులు చేయించుచున్నారు.
 ఆమరావతి పొన్నూరు వంగోలు బాపట్ల గుంటూరు కొల్లూరు మున్నగునూళ్ల బాత
 శాలలే యేర్పడినవి.

పొన్నూరు వేదపాఠశాలలో భావనారాయణ దేవాలయధర్మకర్తలగు చింతపల్లి
 దొరసానిగా రన్నమును నమరావతి పాఠశాలలో మారేపల్లి పిచ్చయ్యగా రన్నవస్త్రముల
 రెండును విద్యాధుల కిప్పించుచున్నారు. కావున నోబ్రాహ్మణమాలలారా! రాజ
 కీయవిద్యలు చదివి యున్నవోవోగములుచేపెడి దినములు తిరిగిపోయినవి. చండు - వేద
 శాస్త్రములఁ బఠింపుడు. బహుమానములుపొందుడు. స్వధర్మమున నిల్చి యశోధనము
 నాజ్ఞించి చుట్టవృద్ధిఁజెందుడు. ఉపాధ్యాయలారా! ఇకవైనను దురన్న దుర్దాన
 ముల కారణంపక నీచసేవమానుకొని విద్యాధులనుజేర్చుకొని వేదశాస్త్రముల వృద్ధిఁజెందు
 యథాపూర్వముగా బ్రాహ్మ్యమును బ్రతిష్ఠింపుడు. ఘటియొకపరి యేతత్సభానిబంధన
 ములు మున్నగునవి తెలిపెదను.

నిజాంరాష్ట్ర ప్రశంస

- సీ॥ ప్రాచీన కావ్యముల్ పఠిగృహంతరమున నిలువక చీకటి జీర్ణించుచుండె
 పూర్వ శిల్పాలయంబులు నేలమట్టమై పొంకమంతయుఁ గోలు పోవుచుండె
 దేశీయ రాజన్య దివ్యచరిత్రముల్ తెలుపు కావ్యములు గతించుచుండె
 పారశంత్ర్యమునఁ బ్రతిబాలుఁ డనదయై మాతృసేవావృత్తి మణచుచుండె
 సే॥ గీ॥ నాయకుండెవ్వఁ డాత్మార్పణంబొనర్చి తల్లిబాసకు మేల్కొన్న దలంపడయ్యె
 ఆంధ్రవాఙ్మయమునకు సహాయమైన సలుపఁగారాదె తల్లి నిజాముభూమి॥
- సీ॥ కాకతీయుల పరాక్రమ చరిత్రములు దేశీయు లింక సాధించలేదు
 సత్సవి వర్మల జన్మప్రదేశముల్ నిజానధను లింక వెనుకలేదు
 వృద్ధులు బెలిపెడు వివిధ చరిత్రముల్ గ్రంథస్థమున జేయఁ గడఁగలేదు
 ఆంధ్ర రాజన్యల యవ్యాపారయశంబు వాఙ్మయంబున భద్రపఱుపలేదు

తే. గీ. పారతంత్ర్యంబుకొఱకయి పొలిం మొసగి కీర్తిగాంచినయోధులవర్తనములు
భావలో కాశ్యతత్వంబుఁ బడయలేదు కాంతి నీకందుకమ్మ నిజముభూమి ॥

సీ. సారస్వతంబును శౌర్యంబు సమముగాఁ దైసేసె మున్నోరుగల్లుపురము
కత్తిని నాంధ్రవాబ్బయమును నొకరిఁ జవిచూపె గణపతి చక్రవర్తి
మాతృదేశాధిపతి మానినియై శౌర్యదీప్తినించెను రుద్రదేవిరాజ్ఞి
తైవంబు రాజ్యంబు సమముగా వెలయించి తేజుగూరిచె శివదేవమర్తి

తే. గీ. మతము కొర కాంధ్ర సామ్రాజ్య మధ్యమందు కాంతిలోకంబుజేరి తెనవరులు
నాటి విఖ్యాతవృత్త మీనాటికైన సాటరాదఁటె తల్లి నిజము భూమి ॥

సీ. సర్వజ్ఞసింగమ డ్రోనాయకుని కీర్తి కల్పితంబునె నొక్క కావ్యకర్త
బమ్మెర పోతన భిక్షాగ్రణ్యుని నొంటిమిట్టనుజేర్చె నొక్క ఘనుఁడు
కాశీశ్వరచరిత్ర కాశీహస్తీకేదెట్టి ప్రచురించె నొక కావ్యపారగుండు
వేములవాడను వేములవాడగా ముడిపెట్టె నొక కళాబోధకుండు

తే. గీ. చిక్కినందాఁక నాంధ్రుల చిరయశంబు కన్నుడుల నెత్తిపె నంటగల్గెనొకఁడు
పూర్వవిఖ్యాతి ఈరితి పోవుచుండె కాంతిగానుండకమ్మ నిజము భూమి ॥

సీ. భారతంబును కేలబట్టి తిక్కన సోమయాజి పఠించిన యాంధ్రనగరు
ఘోరతైవము పాలకుఁడై సోమనకవి యలరారఁజేసిన యాంధ్రనగరు
పాశ్చాత్య శోధక ప్రతిఠిచే వేనోళ్ళ వాదనోక్తులుగొన్న యాంధ్రనగరు
పరశురామకుటుంబు గురుమూర్తి వేదవేదార్థముల్ నింపిన యాంధ్రనగరు

తే. గీ. పూర్వవిఖ్యాతి లవలేశమునకుఁ దగిన గురుకు గనకుంట నీకొక కొఱతనుమ్మి
యాత్యతేజంబులో సహస్రాంశమైన జాలువారింపు నుచట నిజముభూమి ॥

సీ. భువనగిరి దుర్గమునుజూచి యాంధ్రుల దివ్యప్రభావంబు దెలియవచ్చు
రామప్ప గుడుల యారజముచే నాంధ్రుల కిల్పకీర్తిని దెలిసికొనవచ్చు
ఓరుగల్లుకోట పెంపూహించి యాంధ్రుల శేషుషీబలము చర్చింపవచ్చు
పాకాలచెలుపు చెల్వముఁ జూచియాంధ్రుల యైశ్వర్య విభవంబు లరయవచ్చు

తే. గీ. చిరయశమ్మునుగాంచిన చిన్నాళింక జేక చారిత్రములను చిత్రించువరకు
నిలువకుండునె యనుచుఁజింతింప వలగు కాంతి కిదిజేకగాదు నిజముభూమి ॥

సీ. ప్రతిపాలకుండాంధ్ర భావలో విజ్ఞాన సాహిత్య విభవముల్ సంగ్రహించి
పౌరిసాధ్యయును నాంధ్రభావలో గావ్యకల్పనము గావించెడి ప్రజ్ఞబుడని
పౌరియునకుం దాంధ్రభావకై సర్వసంగత్యాగ మొనరించు కడిమినొంది
ప్రతిధనికుం దాంధ్రభావకై సర్వస్వమర్పించు త్యాగ రహస్యమెఱిగి

తే. గీ. జేతమున నల్లడల నాంధ్రజేకకీర్తి సమధిశోత్సాహ వంతులై సాటుచుండఁ
గాంచి సంతోష మంద జేకాంతమందు నరయచుండు నిజము రాష్ట్రాధిపాని

గీ. ఆంధ్రులెల్లరు పత్రికాదికంబుల పెనుదీయక వ్యాసముల్ వ్రాయుటెపుడో
 ధనవంతు లెల్లరు తల్లిబాసకు సేవ సలుపగామునుముందు నిలుచుటెపుడో
 వలకాంతలెల్లరు తెలుగుకావ్యంబులు చిత్రచిత్రముగ రచించుటెపుడో
 ముసలిమానులు నాంధ్రముఖ్యులు మాతృసేవాధర్మముల కొడం బడుటలెపుడో
 తే. గీ. ప్రతిగ్రహంబున పత్రికా పతనవాచి కర్ణ పేయయిగా విన గలుగుటెపుడో
 యట్టి సుదినంబు కొఱకయి యనవరతము నరయించుండు నిజము రాష్ట్రభిమాని

— అస్పృశ్యతానివారణఫలము —

అర్యులారా! మనభారతీయులు తమ నాగరికధర్మానుసారము కృత్రేతాద్వాపకకలియుగ
 ములని విభజించి నాలుగు పేరులు పెట్టిరి. ఇట్లే యైహోపాదేశీయులు క్రమక్రమముగా
 వృద్ధిచొందిన తమ నాగరికత ననుసరించి యంధకారయుగమనియు మధ్యయుగమనియు
 నూతన యుగమనియుఁ జేరులిడుట ప్రపంచచరిత్రవిషయ మెఱింగినవార లందఱుకు విది
 తమేకదా! మన నాగరికత ననుసరించి యేర్పడుపంబడిన నాలుగు యుగములకు
 “కృతేతమానవాధర్మా స్త్రీతాయాం గౌతమాస్మృతాః, ద్వాపరే శంఖలిఖితాః కళా
 పారాశరాస్మృతా” యను స్మృతివాక్యప్రకారము నలుగురు స్మృతికర్తృలై తత్త్వద్యు
 గానుసార మొకరికంటె నొకరు భక్త్యాకావ్యమును దగ్గించుచువచ్చిరి. అట్టి యుగచతు
 వ్యయములలోఁ బ్రస్తుత కలియుగమునఁ బరాశరస్మృతిధర్మము లనుష్ఠింపవలసియున్నవి.
 కావుననే “స్వగ్రామే పూర్ణమాచార మన్యగ్రామే తదగ్రకం, పట్టణే పాదమాచారం
 పథి శూద్రవదాచరే” త్తని నిర్ణయించిన పరాశరుని వేసోళ్ళు బొగడవలరా? కలి
 యయిడువేల సం॥ ప్రాంతముందు శ్రీమన్నీలకంఠచటోపాధ్యాయుని పుత్రి శ్రీమతి
 సోశినీచటోపాధ్యాయుని డాక్టరు గోవిందరాజులునాయనిఁ జెన్నపురి బ్రహ్మోపాసన
 మందిరమందు బ్రహ్మోపాసకుల సమక్షమందు విధియితముగా వివాహమాడెనని
 యాంధ్రప్రకాశికలోఁ జదువుభాగ్య మల్పి “కలౌ పంచసహస్రాబి జాయతే వర్ణసంకరం”
 యను వాక్యప్రకారము యుగధర్మము నెఱవేఱినందుల కానందమయ్యెను. పూర్వము
 కాశ్మీరసమృతము కాకపోయినను నొకవర్ణములోని పురుషుఁ డొకవర్ణములోని స్త్రీని
 భోగినిగా నుంచుకొనుట జరుగుచుండెడిదికాని వైవాతి స్త్రీ క్రిందితరగతి పురుషుని
 వివాహమాడిన ట్లుగుపడదు.

కలిధర్మములలో “కశ్యానా మపవర్ణానాం వివాహాశ్చ ద్విజన్యతా” మని
 సవర్ణస్త్రీనే సవర్ణ పురుషుఁడు వివాహమాడవలసినట్లు విధియుండఁగా నిట్టివివాహ
 మాడుట ధర్మవిర్లునముగాదా? వ్లో! కలౌ పంచసహస్రాబి జాయతే వర్ణసంకరము
 రీతి నిట్లుగుట యుక్తమేయని యనినచో “జాతస్య మరణాంధ్రువ” మని శండ్రి పుత్రుని
 మరణ మంగీకరించునా? ప్రాణములు శంతగతములగు నాకుఁ జికిత్సచేయఁజర

డునా ? మరణించినపుత్తునికై యడలకుండు తండ్రి లోకమునగలదా ? యోజిం
పుడు. అట్లే ధర్మవిప్లవమైనప్పుడెల్ల సనాతనమతానుయాయు లందఱు దురపిల్లునురు.
ప్రస్తుత మార్గసమాజ బ్రహ్మసమాజాదులు బయలుదేరి వర్ణసాంకర్యమును ధారాళ
ముగా బోధింప నారంభించినది - వర్ణసంకరప్రవక్తృ నేసరుడగు గాంధీమహాత్ముని
బోధలన్నియు నాచరించుట మానినను బలువు రీయస్పృశ్యత మహాపాపమని నివార
ణకై పాటుపడుచుండుటయు బాటుపడుడని మహాత్ముడు బోధించుటయు స్వరా
జ్యమునకేకదా ! చూచితీరా కలికాలమహిమ ? నునుజూని ప్రధానాంగమగు శిరము
నందున్న చెవి కన్ను ముక్కులలోఁ గంఠూతినివారణార్థము పెట్టుకొనిన తనప్రేలు
కడుగకుండ నాప్రేలుగల చేతితోనిచ్చిన నీరుత్రాగుట కా శిరమునందేయున్న నోరు
సహించదే. కనుకం బరాశరస్మృతిలోని యాచార ప్రాయశ్చిత్త కాండలు వ్యవహార
ములో నున్నంతకాలము తత్స్మృత్యనుయాయలగు జనుల కంతములోఁ బ్రాణమున్నంత
కాలము నీయస్పృశ్యతా నివారణమున కొప్పకొందురా ? ఇయ్యది యొకమత్యను
స్మృత్యనునకు నేమిపురుగునంటిదై మొదటిలే మోసమొనర్చుగా ? మన హిందువులలో
కొకభేదాతిలో జన్మకుఁ బ్రథమకర్మమగు గర్భాధానమున కనుకూలమగు స్త్రీరజ
స్వలయైనచో “ ప్రభుమేహని చాండానీ ద్విలీయే బ్రహ్మఘోషాశీ, తృతీయే రజశీప్రాక్తా
మతులేహని కుద్ధిదా (శూద్రీణి) యనువిధితే నాస్త్రీని ముట్టుకుండుట స్త్రీబాతి
శ్రమమనించుటయగునా ?

ఇట్లు భార్యకంటకుండుదానియందు భర్త కనిష్టమని యొనరేని చెప్పుసాహసిం
కురా ? ఇంకొక దృష్టాంతముగనుడు. మేనత్త మరణించిన మేనల్లున కాకొనమని
స్మృతి విధించినది. నాం దేదానిబాలుడు. అట్టిబాలున కన్నము దినిపించినతల్లి
న్నానముఁజేసినగాని యింట నుట్టొందువస్తువు ముట్టదే. ఇది పుత్రునియందన్వితమా ?
రీక కాస్త్రునియనుబద్ధమా ? యోచింపుడు. అట్లే కాస్త్రునియనుము కొందఱిని
ముట్టుకుండుటకుఁ గారణముగాని వారీయందలి విరోధముగాదు. సోదరులాగా ! శ్లో॥
గజ్ఞి ధర్మిణి ధర్మిస్తాః పాపే పాపపరాస్పదా । రాజాన మనువగ్తంతే యథారాజా
థాప్రజా॥ అను కాస్త్రప్రకారము బాతినియనురహితప్రభుపాలనముగానఁ దప్పనిసరియై
కండాలగును ముట్టుచుంటిమి. ఇది కాస్త్రవిహితమని యనకుండు. అట్లందురేని
యాచారప్రాయశ్చిత్త కాండలను బరాశరస్మృతినుండి నిడఁచిసి తగులఁచెట్టుడు. ఒక
శీక “ సంతసర్పాదులలో సంగడిరైలులో స్పర్శదోషంబులు సమపిపోయె ” నన్నట్లు
ప్రస్తుతము సంతలు దేవోత్సవములు మున్నగువానిలో విధిలేమిఁ జండాలాదుల నంటినను
సనాతనమేదమతానుయాయులు కాస్త్రోక్తమగు స్నానాదివిధి లాచరించుచునేయు
గ్గురు. ఇంకొక నిపరీతసిద్ధాంతముగనుడు. భగవద్గీతలలోని “ చాతుర్వర్ణ్యం మయా
స్థపం గుణకర్మ విభాగత ” యను వాక్యమునకుఁ బూజ్యులం బహుగ్రంథములును

నర్థావబోధకములగు వ్యాఖ్యలును నిర్మించిన శ్రీమ చ్చంకరభగవద్వాదాదుల యనుభి
వార్థములను విడిచి కొందఱు పాశ్చాత్యవిద్యావ్యామోహితులు నవనాగరికులమని విజ్ఞ
పించుచు మనుజుని గుణకర్మములనుబట్టి జాతినిర్ణయముచేయవలయునని స్వకపోలకల్పితా
ర్థమునుజెప్పుట సంకరయోగమహాత్యముగాక మతేనునవచ్చును? అనుభవములోఁ
జూపెద. శ్రీమతోప్పలవరము జమిందారుగారు పుట్టినది బ్రాహ్మణజాతిగదా! జమిం
దారై ప్రభుత్వగుణముండుటచే త్పత్రియుండు. పోలవరపుటేజస్సీలోని కజ్జనమ్ముటచే
వైశ్యుండు. ఆయనయే యుద్యోగాదిరాజసేవావృత్తి నవలంబించుటచే శూద్రుండు. ఇ
ట్లాకజన్మములోనే యిన్ని జాతులుగా మాజవలసియుండఁగా గుణకర్మములనుబట్టి జాతి
నిర్ణయముచేయుట కెట్లువలనుపడునో యోచింపుండు.

అస్పృశ్యులన మాలమాదిగవారేగాక వైజాతివారి కీకలిలోఁ గిందిజాతివారందఱు
నస్పృశ్యులేగదా! ఈయస్పృశ్యులలోఁ గోటిశ్వరులేకాక భూపరిపాలకులగువారు
గూడఁ గలరే. పోసిండు. ఈయస్పృశ్యత్వవలనఁ బూర్వము శ్రీకృష్ణదేవరాయాదుల
యాంధ్రరాష్ట్రస్థాపనకుఁ గాని శ్రీ శత్రుపతి శివాజిగారి మహారాష్ట్రరాజ్యస్థాపనకుఁగాని
యాటంకముగలిగెనా? శైవమతానుసారము నందుని కైలాసప్రాప్తికిఁగాని, వైష్ణవమ
తానుసారము తిరుప్పావీయార్థానుసారము వైకుంఠప్రాప్తికిఁగాని యడ్డులేని యస్పృశ్యత్వ
యిపుడెందులకు నివారణకావలెను? హిందూదేశపుఁ బ్రధానవృత్తియగు వ్యవసాయ
ములో బ్రాహ్మణహృదయందాలురు మువ్వరుఁ గలసి పనిచేయునప్పుడు కోసినవైరు
కళ్ళమునకుఁ జేర్చుటకు మోపులకట్టి మధ్యనర్తించుచు చూపుండు బ్రాహ్మణచండాలర
క్షిద్దఱు మోపులెత్తి తానిక మోపునెత్తుకొని కార్యసాఫల్యమొందుచు నన్యోన్యసహ
కారముతో నుండ నీమాలమాదిగలను నిరాదరణచేయుచుండిరనుట లోకజ్ఞానముగలవార
లకుఁ దగునా? ఈకృషి వృత్తిలో సహకారమేకాక నిన్ను జాతీయుండగు పాలేరువా
నికొక దనకంటె ముందు పోలిచుట్టి పోలిచేటనిచ్చెడి యాచారమేకాక యాపాలేరుభార్య
మగని కన్నముదెచ్చిన దుత్తలోపలికిఁ గళ్ళములోని నానాధాన్యములు గ్రహించుటయే
కాక ముందు కాసిన కాయగురలు యజమానునికన్న ముందే చూచిమాడకయుండ
గ్రహించుట వ్యవసాయికుల కందఱకు ననుభవైకవేద్యమేగాని నవనాగరికుల కేమియె
ఱుక? ఒకవేళ నీ మాలమాదిగలఁ జేరఁడినిన హిందువులకు స్వరాజ్యము ప్రభుత్వమువా
రొసంగెదరన్నచో నేకమతైకజాతిలోని రోమక కార్థాలికులగు నైర్లందువారి కిచ్చు
టకు సమ్మతించిరా? పోసిండు. బ్రిగ్హోరాథకులగు కార్థాలికుల కిచ్చుటకు సమ్మ
తించుచున్న మానెఁగాని క్రీస్తుశకము 1588 సంవత్సరప్రారంభమందుఁ బ్రోటెస్టంటులగు
స్పెయిక్ వారి నేమాత్రమాదరించి? ఇటీవల 1914 మొదలు 1918వఱకు నాలుగువత్స
రములేక మతమున నేకజాతినే కాక యేకకుటుంబములోఁజేరి శ్రీమద్విశ్వాంరూపహారాణి
గారి మనుమలగు జార్జి కెయిజరు లొంగొరులు కత్తిదూసినది చారిత్రకవిషయమేకాక
కనులారఁ జూచియుంటిమే!

ఇట్లే ద్వాపరాంతమందుఁ బినరండ్రి పెదరండ్రి బిడ్డలగు పాండవ కారవులకును రాజ్యకాంతచే యాధ్యములు పాసంగక తప్పవయ్యె. కావున బ్రహ్మసామాజిక కార్య సామాజికాదులచే సువార్తలుగా బోధింపబడు వల్ల సాంకర్యమును సిద్ధాంతీకరించుటకై యవతరించిన గాంధీమహాత్ముడు తనపనిఁ దాఁ జేసిచననున్నాడని గ్రహింపుడు. లేకున్న ముస్ముదు బోధించిన బహిష్కారాదు లిపుడు వదలి యస్పృశ్యతా నివారణయే చేయుఁడని యేలబోధించును ? ఆయన మహాత్మకేబ్బమున కనుగుణముగా దూరదర్శియగుటచేతనే తనసిద్ధాంత మంగీకరించి పంచబహిష్కారాదు లొనరించినవో నొకయేడాదిలో స్వరాజ్యమిప్పించెదననఁగా సంధికొడంబడనికారవులవలె నాయన యాజ్ఞ నుల్లంఘించిన హిందూప్రజాసామాన్యమం దస్పృశ్యతా నివారణచర్యచరిత్రము మూత్రము స్థిరపఱచెను. మొన్న నొకమహాత్ముడు కొండమోపెదననఁగా నెట్లు మోయఁ గలవన మీరందఁ జెత్తి నానెత్తినెట్టుండు, మోయనున్న శిక్షించుఁడనెఱుఁ. నేనెఱింగినదొకటి వినిపించెద - ఒకరనసిద్ధుడ నని పల్కువానిని బంగారుచేయు సాధన మేమని శిష్యుఁడడుగ వేచెట్టు రావిచెట్టు గలసిన తొట్టెలోఁబట్టిన యూరదొండవేయ సంక్రమించి తెచ్చినవో బంగారుచేసిమాపెద ననఁగా శిష్యుని జీవితమంతయు ధారవోసినను నయ్యె. లభింపవయ్యె. అట్లుగాక మహాత్ముడు ప్రజలుచేయఁదగినవియు మున్ను వ్యాసాదులు బోధించినవియు నగు పంచవ్యసనముల మానుటయే కాక కొంతకాలము పంచబహిష్కారములు సలుపుఁడని బోధించి యయ్యవి చేయఁజాలని హిందూప్రజల కస్పృశ్యతా నివారణమూత్ర మంటఁగట్టెను.

కాన రాజ్యముల వృద్ధిక్షయములకును రాజుల నిరంకుశప్రజాసమృత్తపరిపాలనము లకును బూర్వపుహిందూరాజులచరిత్రలే కాక యాంధ్రపత్రిక నలసంవత్సరాదిసంచికలో 224 మొదలు 231 పుటవఱకున్న తురుష్కసామ్రాజ్యవృద్ధిక్షయము లనువ్యాసమును 232 పుట మొదలు 235 పుటవఱకున్న జపానుచేళవిజృంభణ మనువ్యాసమును 236 పుట మొదలు 241 పుటవఱకున్న యాంధ్రయసామ్రాజ్యచరిత్రమందలి యధ్యాయములు గావ్రాయఁబడిన వ్యాసము నొకసారి వ్యాయైకబుద్ధితో సవిమర్శముగాఁ బఠించినయెడల నవనాగఁ డవలకే కాక జాతీయవాది మితవాది జన్మినువాది స్వరాజ్యవాద్యాదుల కందఱకు బోధ పడకమానదు. కాన స్వరాజ్యప్రాప్తి కస్పృశ్యత యడ్డుపడనేరదని నమ్ముడు. ముస్ముదు మహాత్ముడు బోధించిన పంచబహిష్కారములు చేయుటయే కాక వ్యాసులు బోధించిన పంచవ్యసనములును మాని స్వరాజ్యలక్ష్య కలంకారప్రాయమైన స్వచేతవత్త్రనిర్మాణధారబాదులు హిందూచేళవాసు లందఱుఁ జేయుచు నందుమిగిలిన ధనమును మద్యపానమునకై ధారవోయకుండునట్లు నేత గాండ్రను దదితరులను గాంధీగెనువారును దదితరులును హెచ్చరించుచుందురుగాకయని విన్నవించుచు నీనమ్మద్ది మనకందఱకు నొసంగుటకై సర్వేశ్వరుఁ బ్రార్థించుచున్నాడను.

క్షయవత్సరే శుభకర్మాన్త కాలనిర్ణయః

మాండవ్య॥ వత్సవ్యం తే వర్జయే దత్తవ్యం మన్యాసంవా వివర్జయేత్
 త్రిమాసం మాసమేకంవా శుభకర్మసు సర్వదా ॥ ఇతి॥ అస్య వ్యవస్థా
 మాహా భాగురిః వింధ్యసోఽత్యంతదిగ్భాగే వత్సవ్యం తే వత్సరంత్యజేత్ తస్య
 దక్షిణదేశేతు త్రిమాసం వర్జయేత్సదా ॥ అంగవంగకళింగేషు మాస
 మల్పం వివర్జయేత్ ॥ ఇతి॥ బాదరాయణోపి - ఆంధ్రదేశేతు సర్వత్ర
 త్రిమాసం వర్జయేత్సదా పృథివాదాతుమాసస్యా త్సర్వకర్మసు గర్హ
 తః ॥ ఇతి॥ యద్యపి పూర్వోక్తవచనైష్వత్సవ్యంతభూతక్షయవత్సరే మాస
 త్రియం పృథివాదై చైకం మాసమేవ వర్జయేదితి స్పష్టం పృథీయతే.
 తథాపి సమిత్రాంతరైర్భాద్రపదాదినవమాసేష్వపి శుభముకలారా
 భావ ఇతిపక్షం యం॥

శాయినాంకం కొండయ్య సిద్ధాంతి.

లాయరు .

ఇది యొకమాసపత్రిక. ఇందు చెన్నపట్టణమువగయిరా ఏడు
 హైకోర్టుల తాలూకు శివలు, కీమిశలు, రివిన్యూ అనగా యెష్టేలు
 ల్యాండు ఆర్టు, గ్రామఉద్యోగస్తుల ఆర్టులు, గ్రామపంచాయితీకోర్టు
 ఆర్టువగయిరా ఆర్టులపయినిజారీకాబడు అన్ని ముఖ్యమయిన తీర్పుల
 యొక్క సంగ్రహము మిగుల సులభశైలితో ప్రచురింపబడును. బాలు
 రకుసహ అర్థమగునటుల దేశరివాజు మాటలతో యీపత్రిక ప్రచు
 రించబడును. ఇంగ్లీషుభాష తెలియనివారికి దీనివిలువవ్రాయ నలవి
 కాదు. ఈపత్రికయందు గృహములో సదాబక స్తీడదుండి సలహాయి
 చ్చునటుల యుండును. ఈపత్రిక చదివినవారు కోర్టులలోతిరిగి వేల
 కొలదిసొమ్ము ఖర్చుపెట్టినవ్వమును పొందరు. జమీందార్లకును, ఇనాం

దార్లకును, వర్తకులకును, గ్రామఉద్యోగస్తులకును, ప్రియవేటు వకీళ్ళకును, పోలీసు అఫీసర్లకును, కోర్టులతో సంబంధముగల తదితరులకును యీపత్రిక సంతోషపరిచింది. ఒకసంవత్సరము యీపత్రిక చదివినవారు తమయావజ్జీవము, యీపత్రికను విడువజాలరు. తెలుగు డేజీమ్యాగ్ నిటువంటిపత్రిక ముగియేడియులేదు.

సం॥ చందాస్సోస్తేడి సహారు 4-0-0. లు

చందాపైకము దరఖాస్తుతో పంపబడవలయును. లేని యడల ప్రభుత్వసంచీక పి. పి. పోస్టుద్వారా రు. 4-0-0 లకు పంపబడును. వలయువారు యీదిగువ వ్రాయబడు చిరునామాను దరఖాస్తులు పంపవలెను.

లాయరు ఆఫీసు, మేనేజరు గారికి,

పార్వతీపురము పోస్టుఆఫీసు.

(విశాఖపట్నం జిల్లా)

బ్రహ్మశ్రీ బాసపాటి పట్టాభిరామ శాస్త్రిగారికి,

రాజాపు శాసననిర్మాణసభకు బ్రజలవలస ఎన్నుకొనబడు వారిని గురించి సనాతనధర్మసమ్మేళనమున దర్భంగా మహారాజు గారు నడిపినటుల “మనము వోట్లనివ్వవలసివచ్చినపుడు మనధర్మములను రాజస్థానములందు సర్వవిధముల కాపాడు నిబంధనల సంగీకరించువారికే వోట్ల నివ్వవలసియున్నది” అనుమాటలను మనరాజధానిలోనివాడు జ్ఞాపకములో నుంచుకొనవలెను. ఈవిషయమై ప్రచారము జరుగవలసియున్నది. తమపత్రికలో వోటరులకు హెచ్చరికగలిగించు ప్రబోధ మవసరమని తలంచుచున్నాను. మనము చేయించు నెడల దేశవాదాయచట్టములవంటివి మనకు రాగలవు. రాచకీయరంగములకు మతసాంఘికసమస్యలు పరిష్కరింపబడుట కూడను.

అటులజరుగునెడల మననూతులు సత్యములు దేవాలయములు నూతనవిధానములకు లోబడగలవు. అస్పృశ్యతను నివారించ దీక్షగలవా రెట్టితీర్మానములకైన పాల్పడుదురు. కాబట్టి అట్టివారు శాసనసభ లలోజేరి రాచకీయముగ మనకు మేలుచేయజాలకున్నను మతసాంఘికములందు అన్యమతములవారితో గలసి సంకరముగలిగించు కవ కాశమును దప్పించుట మన విధియైయున్నది. ఇందుకు దగినవారిని గ్రామములకుబంపి పనిసలుపుట అనసరము. ఇందుపై తమఅభిప్రాయ మునుగూడ రాబోవుపత్రికలో బ్రచురింప బ్రార్థించుచున్నాను.

బెజవాడ
21-3-26

పెద్దిబొట్ల వీరయ్య,
బి. ఏ., బి. యల్.,
స్త్రీ డ రు.

..... బ్రహ్మశ్రీ వేదమూర్తులగు జానపాటి వట్టాభిరామ శాస్త్రిలవారికి,

నమస్కారములు—

అయ్యా,

..... ఇప్పుడు శాసనసభాసభ్యులుచేయు అపకారము మీకు తెలియనిది కాదు ప్రతిపత్రికలోను శాసనసభ్యులుచేయు అపకారములందూర్చి ముచ్చటించి ప్రజలను తగు ప్రతిక్రియవిషయమై ప్రబోధించవలసినపని ఆస్తికపత్రికల కోపినంత కలదు. ఆవిషయమై బ్రాహ్మణ స్వధర్మప్రకాశిని పత్రికలు కొంతవరకు పనిచేయుచున్నవి. కాని అందులో బ్రాహ్మణపత్రిక సకాలమునకు వెలువడదయ్యె. ఆస్తికపత్రికలలో సకాలమునకు వెలువడుచు ఆస్తికబృందములో ప్రచారము కలిగియున్నది తమదియైయున్నది. కాన నాయామనవిని గ్రహించి నేనీవ్యాసములో ముచ్చటించిన కార్షిత

యమును ఆస్తికలోక మాచరణలోనికి తెచ్చునట్లు ప్రబోధింప
 పాటుబడగోరెదను నావ్యాసముహో వ్యాకరణదోషములు విష
 యదోషములుగూడ యుండియుండును. వానిని సవరించి ప్రకటింప
 గోరెదను

ఇంగువ వెంకటసీతారామశర్మ,

సంతపేట, నెల్లూరు.

తా న న న భా స భ్యు ల య ప కా ర ము

పోదరవద్యులారా! మన భరతఖండమున భారతీయ మహా
 మృదీయ కైస్తవ పారసీకు లనునాలుగు పెద్దజాతులవారు నివసించు
 చున్నారు. అందు భారతీయులమగు మనము బ్రాహ్మణ క్షత్రియ
 వైశ్య శూద్రు లనునాలుగు పరిశుద్ధజాతులుగ నున్నవారము. ఇది
 గాక శైవ, వైష్ణవాది మతభేదములు గలిగియున్నాము. మనము
 ప్రత్యేకజాతిమతాచారములు గలిగియున్నాము; గాని యందఱము
 నొక ప్రజాతిమతాచారములు గలవారము కాము. మనకిందఱకును
 బ్రహ్మణము వేదముచు దదర్శ ప్రతిపాదకములగు స్మృతి సూత్ర
 పురాణోపనిషాదులును నైయున్నవి. అవి చెప్పినచొప్పున నాయా
 జాతిమతములవా రాయాజాతిమతాచారములందుఁ బ్రవర్తింపవలసిన
 వారమైయున్నాము. అట్లే ప్రవర్తించుచు వచ్చుచున్నాము. ప్రజ
 లొకరిద్రవ్యము నొక రపహరించుకొనకుండ రక్షకు తెట్లవసరమో
 అట్లే మతవిషయములగూడఁ బరిపాలింపఁ బరిపాలకు లవసరమై
 యున్నారు. తేనియెడల నెవరి మతాచారములయందు వారు ప్రవ
 ర్తించక యొకరిమతాచారముల నొక రనలించి పోజులు వర్ణసం
 కరులగుదురు. కావుననే పూర్వము మనలఁ బరిపాలించుచువచ్చిన క్షత్రి

యప్రభులు మనమతాచారములఁ బరిపాలించుచు వచ్చిరి. వారైనను మన మన్వాదిధర్మశాస్త్రము లేమే జాతి మతములవారి కేయేధర్మములు విధించియున్నవో ఆయాజాతిమతములవారి నాయా ధర్మములయందుఁ బ్రవర్తించఁ జేయుచు వర్ణాశ్రమధర్మములఁ బరిపాలించుచు వచ్చిరి. అంతియే కాని వారి యిష్టానుసారముగ నుద విషయముల సంస్కరించి యావిధముగ ననువలసినదని ప్రజలను నిర్బంధించెడివారు కారు. మతవిషయములే యననేల? రాజకీయ వ్యవహారములుగూడ మన్వాదిధర్మశాస్త్రములు చెప్పిన నొప్పుననే తీర్మానించుకొనెడివారు. ఇట్లని మన పూర్వచరిత్రలు చెప్పుచున్నవి. ఇప్పుడన్ననో మనలఁ బరిపాలించు ప్రభువులు విదేశీయులు. వీరికి మన భాషరాదు. మన మతస్వరూపము తెలియదు. అందుచే మన మతాచారవిచారణ తమపై నుంచుకొనఁదలచక “విక్టోరియామహారాణిగారు” పరిపాలనకువచ్చు సమయమున “మీమతవిషయములలో మేము జోక్యము కలుగఁజేసికొనము మీరే విచారించుకొనుఁడని” ప్రమాణపూర్వక లిఖితపత్రము వ్రాసి యిచ్చియున్నారు. ఎడ్వర్డుచక్రవర్తిగారును నాప్రమాణము ననుసరించియే ప్రవర్తించిరి. ప్రస్తుతపరిపాలకులగు పంచమబార్జి పూర్వజాములును నద్దాని ననుసరించియే మొన్న మొన్నటివఱకుఁ బ్రవర్తించుచువచ్చిరి. ఒకచో విదేశీయులే మన మతాచారములఁ బరిపాలింపవలసినస్థితి మనకు వచ్చినను మన మన్వాదిధర్మశాస్త్రములు చెప్పిన విధముననే పరిపాలింపవలసినవారై యున్నారు. కాని స్వేచ్ఛననుసరించి పరిపాలింప వలసినవారు కారు. దైవానుగ్రహమున వారాభారమును మనపైనిడిరి. అందువలననే మన మతగురువులగు శంకర రామానుజ మధ్వాద్వాచార్యవర్యులచే స్థాపింపఁబడిన పీఠాధిపు లాభారమును వహించియున్నారు. కాలగతినలన వారును నిపు డుదాసీనులు కావలసివచ్చినది...

ఇది యిట్లుండ మన భారతీయులలోఁ గొందఱు కలికాలవశేం
బున నిపుడు కేవల విదేశీయ విద్యావ్యామోహ పరవశులుగను స్వ
విద్యాగంధశూన్యులుగను బయలుదేరిరి. బయలుదేరు చున్నారు.
వీరికి స్వమతస్వరూపము తెలియదు. అందుచే స్వమతమునం దమాయ
మెండు. వనమతములయం దాసక్తి యధికము. వానిని (పరమతా
చారములను) మనసంఘమునఁజూపింప వీరు బ్రహ్మసృష్టివృజ్ఞాన
సామాజిక సంఘసంస్కారాదివ్యపదేశములతో బయలుదేరి చాలఁ
బాటాపడిరి. దానివలనఁ గొందఱు అజ్ఞులు చెడినను విజ్ఞులు వారి
మాయలకు లోనుగాకపోయిరి. వారికోరిక పూర్తిగాదయ్యె. అందుతో
మన సంఘసంస్కార సోదరులు మనల వర్తనకరులఁజేయ శిక్షావిధి
కన్న వేఱొండుపాయము లేదనియెంచి శాసనసభలలో సభ్యత్వ
పదవి సంపాదించుకొని మతాచారవిరుద్ధములగు చట్టముల నిర్మింప
మొదలిడుచున్నారు.

శాసనసభలు ప్రజల కష్టసుఖములను విచారించి రాజకీయా
రికవిషయములలో వారికి సుఖదాయకములగు శాసనములు గావించు
టకుఁగా దొరతనమువారిచే నిర్మింపఁబడినవి. ప్రజలు తమతమ కష్ట
సుఖములను దమపక్షమునఁ బ్రభుత్వమువారికి విన్నవించి తగిన శాసన
ములనిర్మింపఁ దమలోఁ గొందఱు హూణవిద్యావిశారదులఁ బ్రతినిధు
లుగ నెన్నికొనుచున్నారు. మన సంఘసంస్కారనామధారకులుగూడఁ
బై సభల కేగునపుడు మిఁకుఁ బన్నులఁదగ్గింపఁ జేయుదుమనియు స్వాతం
త్ర్యములఁ గల్గిం చెదమనియు స్వరాజ్యమును సంపాదించి యిచ్చెద
మనియుఁజెప్పి మనవలనఁ బ్రాతినిధ్యమును సంపాదించుకొనుచున్నారు.
అట్లుగాక మన మతవిషయముల సంస్కరించి చట్టముల నిర్మిం చెదమని
చెప్పియుండిన వీరికిఁ బ్రజలలో నొక్కరైనను దమ “టటు” నిచ్చి
యుండరు.

ఈసంగతి బాగుగ గమనించితే మనసోదరులు స్వరాజ్యము
సంపాదించియిచ్చెదమను మిషతోఁ బ్రజలవలనఁ ప్రాతినిధ్యము సంపా
దించుకొని యటఁజేరి మనతోఁజెప్పినమాటల నేటఁగలిపి మతాచార

విరుద్ధములగు చట్టముల నిర్మించి మనకు వర్తనంకరరాజ్యమును సంపాదించియున్నట్లగు బ్రయత్నించుచున్నారు. ప్రస్తుత మిందులకు నిదర్శనము గవర్నర్ శాసనసభాసభ్యులగు పానుగంటి రామారావుజింగారును గవర్నర్ జనరల్ (వైస్రాయి) శాసనసభాసభ్యులగు డాక్టరు గౌరుగారును నైయున్నారు. వీరిలో మొదటివారు దేవాదాయధర్మాదాయశాసనమును రెండవవారు గర్భాధానశాసనమును ప్యాసుచేయించినారు. ఈరెండు శాసనములును వర్తనంకర శాసనములే యైయున్నవి. వీనివలన రానున్న యనర్థములు చెప్పువలవికాదు. “మీమతవిషయములలో మేము జోక్యము కలుగజేసికొనము, మీరే విచారించుకొను” డని విక్టోరియామహారాజుగారుచేసిన ప్రతిజ్ఞ ననుసరించి వచ్చుచున్న ప్రభుత్వమువారును నేడీవర్తనంకర శాసనముల నంగీకరించియున్నారు. అదేమనిన మీ ప్రతినిధులేకదా యీ శాసనములుకోరినది, మమ్మెలయడిగెదరని జవాబు చెప్పుచున్నారు. ఇంతియే కాదు. ఈవర్తనంకర శాసనముల నంగీకరించువారు నూటి కేయిదొడ్డుమువ్వరు కన్న నెక్కువగులేరు. విషయమిట్లుండ మన శాసనసభాసభ్యులు “ఇవి లేనిమంగలి పిల్లితల గొట్టుగుటకారంభించినట్లు” వర్తనంకర శాసనముల నూచేయుటయేగాక వీనిని బ్రజలలో నూటికి డెబ్బదిమంది యంగీకరించినయి నెనుబడిమంది యంగీకరించినయిం బ్రభుత్వమువారి యెదుట నసత్యములఁజెప్పి చట్టముల నిర్మించఁ బొటుపడుచున్నారు. ఈరీతిగ మన చట్టనిర్మాణసభాసభ్యులు మన కవకారముజేయుచున్నను నిట్టి వర్తనంకర శాసనములు నిర్మించుట యష్టములేనివారమయ్యను మనము మన యసమ్మతిన బ్రభుత్వమువారికిఁ దెలియఁజేయక మన్నుతినన పాముబోలె హాసముద్ర వహించియున్నాము. ఈహాసముద్రవలన నీశాసనములు నిర్మించుటలో విరుద్ధాభిప్రాయముగల సంఘమొకటి కలదనవిషయముకూడఁ బ్రభుత్వమువారికిఁ దెలియకండుటయు నేకొలదిమందియోయగు సంఘసంస్కర్తనానుభారు లాంధ్రాదిపత్రికాముఖములఁజేయు నార్థాభ్యుపగమాలించుటయు దట్టస్థించుచున్నది. అందువలన బ్రజలందఱును నీశాసనములవిషయమై యరుకూలాభిప్రాయతైయున్నవారను నాశయముతో బ్రభుత్వమువారు మనశాసన

సభాసభ్యులు తెచ్చెడి మతాచారవిరుద్ధ శాసనముల సంగీకరించుచున్నారు. కావున నిపుడు మనము చేయవలసినకార్య మేమన—

(౧) మేము మీకు మామతవిషయముల శాసనసభలలో జరిపించి శాసనములనిర్మించుటకుగా మాప్రాతినిధ్యము నొసంగియుండలేదు. మామతవిషయముల సంస్కరించి నూతనశాసనముల సృష్టింప భగవంతునికే యధికారము లేనియపుడు మీ కధికారముగలదని తలచి మీ రావిషయమై సంస్కరించి శాసనముల నిర్మించుట మీకు యుక్తముగాదని యిప్పుటిశాసనసభాసభ్యులకు మహజరులనంపుకొనుట

(౨) మేము శాసనసభాసభ్యులకు రాజకీయార్థిక విషయముల జరిపించి తక్షణమయమై మా కనుకూలములగు శాసనముల నిర్మింప మాప్రాతినిధ్యము నొసంగియుంటిమిగాని మతసాంఘిక విషయముల జరిపించి శాసనములనిర్మింప మాప్రాతినిధ్యము నొసంగియుండలేదు. లేనదే మావారు తమయభిప్రాయమునె మాయభిప్రాయమునుగా దమవద్దజెప్పుచున్నవారు. కాన నిదివరలో వారు తెచ్చియుండిన హిందూదేవాదాయ ధర్మారాయ; గర్భాధానవయోనిర్ణయాది మతవిషయక శాసనముల రద్దుచేయుటయేగాక ఇతరమీద నట్టిశాసనముల దిద్దినయెడల దాము వాని సంగీకరింపక విక్టోరియామహారాజుగారుచేసిన ప్రమాణముననుసరించి మా మతమును గాపాడవలసినదని శ్రీ ప్రభుత్వమువారికి విజ్ఞాపనములనంపు కొనుట—

(3) ఇతరమీద శాసనసభాసభ్యులనుగా నెన్నుకొనువారిచే “మతసాంఘికవిషయమై మేము శాసనసభలలో నేవిధమగుచర్చయూ దీసికొని రామనియు, నితరు లెవరైన నట్టిచర్చలు తెచ్చినను వానిని నిరసించెదమనియు” ప్రమాణపూర్వక లేఖకపత్రము వ్రాయించుకొన వలయును, అందుల కియ్యకొననివారికి మన ప్రాతినిధ్యము నొసంగకుండుటయను సీకార్యత్రయమును మనము కావింపవలయును. లేనియెడల మనల సీశాసనసభాసభ్యులు వర్ణసంకరులై తమకమానరు. కాన నో నిరవధ్యములారా! మన్నితనినపాముల పోలె మానముద్రి వహింపకుండు. మన మానమే మనమతసాసనము నకుఁగారణము.

ఇట్లు పలుమంది పండితులును బలీకలును నన్ను శృతానివారణమున కనభిముఖులై యుండుట కనబరచియుంటిని. వాదనూపమైన యనభిముఖత్వమునుంచి యాచరణనూపమైన యనభిముఖత్వమును వీక్షింపుడు.

24-2-26 ఆంధ్ర వార పత్రిక.

పాలఘాటునాని ఎజువాలను హిందువులలో అగ్రవర్ణముల వారు అస్పృశ్యులలో చేర్చిరి. సంఘగౌరవమును బడయుటకు యిటీవల కొన్ని యేండ్లనుండి ఎజువాలు క్రైస్తవమతముల నవలంబించుచున్నారు. ఆర్యసమాజమువారు ఎజువాలను ఆర్యులను చేయబూనిరి. కాలాపతిలో రథోత్సవమునకు వెళ్లుటకు తమకు హక్కు కలదని 1924లో ఎజువాలు కొందరు పట్టుబట్టగా కొంత ఘోషకలిగినది. 31-10-25న ఆర్యులు కొందరు కాలాపతి అగ్రహారమునకు వెళ్లుటకు ప్రయత్నించిరి. అచట నందరును శ్రోత్రియ బ్రాహ్మణులే నివసించుచున్నారు. ఆర్యులైనను ఎజువాలను రాసీయమని బ్రాహ్మణులు పట్టుబట్టిరి. సంఘర్షణము జరిగినది. కొంతమంది బ్రాహ్మణులకు కత్తిపోటులు తగిలినవి. అందువలన మరల కొట్లాటజరుగకుండ అస్పృశ్యులు అగ్రహారమునానికి రానుండదని 144 క్రింద ఉత్తరువు చేయబడెను.

4-11-25 ఆంధ్ర వార పత్రిక.

..... తిరుచానూరు దేవాలయమునాి పంచముడొకడు ప్రవేశించుటయు కేసు జేయుటయు ఆవివరము లిదివరనాి ప్రకటించియుంటిమి. ఇప్పు డా కేసునాి మేజిస్ట్రేటుగారు తీర్పు జెప్పుచు 75 రూ. లు జరిమానాగాని అదియాయనియెడల 1 నెల కఠినశిక్షగాని అనుభవించునటుల తీర్పు చెప్పుబడినది.....

ఈ జరిమానాను, అపీలునాి దిరిగియిప్పించిరని భిన్నాభిప్రాయముగాక యాకింది పంకులు తిలకింపుడు.

1926-వ సం॥ జనవరి నెల 20-వ తేది; ఆంధ్రవార పత్రిక

పంచముని దేవాలయ ప్రవేశము కేసు

మ హా త్మ ని య భి వ్రా య ము లు

ఈవారపు “యంగిండియాలో” మహాత్ముడిట్లు వ్రాయుచున్నాడు:—

దక్షిణాఫ్రికాలో జాతివర్ణ భేదమును నేరమునకుగాను మనము శిక్ష నొందుచున్నాము. భారత దేశమున మనము హిందువులము మన తోటిమతస్థులనే జాతిభేద మను నేరమును బట్టియే దండించుచున్నాము. పంచభు జాతివాడు మహాపరాధి యగుచున్నాడు. దగ్గరకు రాగూడదు. తాకగూడదు. చూడగూడదు. ఇంకను ఎన్నైనను శిక్షలు గలవు. చెన్నరాజధాని కోర్టులో నొకచోట విచారణయైన విచిత్రపు కేసును జూచినయెడల నిమ్మజాతులు మనదేశీయు లెట్టి దుస్థితిలో నున్నారో తెలియగలదు. పంచము డొకడు విశుద్ధవస్త్రధారుడై భక్తి పరనశుడై యెవరిమనస్సునుగాని నొప్పింప నెట్టియుద్దేశ్యమును లేకుండ దేవాలయములోనికి బోయెను. ప్రతి సంవత్సరమును దేవాలయము లోనికి బోకున్నను అచటినుండి అర్చనలొనంగు నలవాటాయనకుం డెను. అయితే గతవత్సరము అభక్తితన్మయత్వమున ఒడలు మరచి దేవాలయములోనికి ప్రవేశించెను. అచట నున్నపూజారి ఆయన యిచ్చిన పండ్లు తాంబూలముగూడ యితరు లిచ్చిన దానితో బాటు దీసికొనెను. కాని ఆయనకు స్పృహవచ్చునప్పటికి పొరబాటున లోప లికి వచ్చితి ననుకొని దేవాలయమునుండి పారిపోయెను. ఆయన నరి గినవారు కొందరు వానిని పట్టుకొని పోలీసుల కొప్పగించిరి. దేవా లయ ధర్మకర్తల కీలపచారము చెలియగనే ప్రాక్షణదేసి దేవాలయ మును శుద్ధిచేసిరి. అంతట విచారణ జరిగెను. హిందూ మతస్థీటు ఆయనకు 75 రూపాయల జరిమానా విధించెను. లేదా

ఒక నెల కిక్కును స్వమలమును భంగపరచినందులకు అనుభవింపు మనను. దానిపై అప్పిలు చేయబడెను. చర్చజరిగెను. తీర్పు నాపి యుంచిరి. క్రిందికోర్టు తీర్పు తుదకు త్రోసివేయ బడెను. ఈత్రోసి వేయుట పంచమునకు దేవాలయమునందు ప్రవేశించుటకు హక్కున్న దని స్థిరపరచిగాక క్రిందికోర్టులో ప్రాసిక్యూషనుపక్షము తప్పును నిరూపింపలేకపోయెనని చెప్పుబడిను.

కావున నెవరెంత పెనంగులాడినను నెనాది కాలమునుండి యాచ రణాలోనుండుటయే కాక శ్రుతిస్మృతితిహాసాదులచే నిరూపింపబడియుం డిన యస్పృశ్యత యిప్పుడు తొలగవలయునన్న నెట్లుతొలగఁగలదు? క్రమముగా నన్నియనాచారములతోపాటదియు నేర్పడును. అట్టిదానికై గణపతిశాస్త్రిగారేమి గాంధీమహాత్ముడేమి కంఠశోష చేసికొనుట పని లేనివని. ఈయస్పృశ్యత నశించినగాని స్వరాజ్యముకాదనియు నైకమ త్యముగలుగదనియు బోధించుట కేవలావివేకము. “వృష్ణతాడనాద్ధంత భంగ”యనుసామ్య మిచట సార్థకము. ఒకరి నొకరు తగులుచుండినఁ గాని యైకమత్యము పొనఁగదనికదా మనవారిబోధ. ఒకరినొకరు ముట్టుకొనుటయేగాక యొకరిపాత్తులో నొకరు తినుచు నొకరిపక్కలో నొకరు పరుండు నన్నదమ్ములకే యొక్కొకచో నైకమత్యము లేక కోర్టులకెక్కి కొల్లబోవుచుండుట మనము కనులారఁ జూచుచున్నవారము. వేయేల! భార్యాభర్తలు ప్రత్యహము పరస్పర స్పర్శనమేగాక యొకరిముఖములో నొకరు ముఖముపెట్టుకొనుటయేగాక యుపహాస నమేకాక యొకరితేజస్సులో నొకరి తేజస్సునుకూడ మేళనము చేసికో నుచుండురు. అట్టి భార్యాభర్త లంతలును నైకమత్యముతోడనే యుండు చున్నారా? ఎందఱు పరస్పరవైరుధ్యముతోఁ బ్రసరించుటలేదు? కావున నస్పృశ్యత యైకమత్యభంజకమని యనుటకంటె సవివేక మన్య మేమియుండెడి? అదియే యనేకులఁ బట్టి వేధించుచున్నది. పండితుల

చేత శాస్త్రార్థములుగూడ జేయించుచున్నది. కావ్యకింఠబిరుదాంకితులగు గణపతిశాస్త్రిగారివంటి ఘనులచేత గడవిడచేయించుచున్నది. గణపతిశాస్త్రిగారి శాస్త్రార్థమునకు రామకృష్ణచయనులుగారి ఖండనము మాణాభాషావిదులవలె గొండఱకు నచ్చకున్నది. కండితసమృత్తిముగా నున్నది. దీనిపై మరల నెట్టి ఖండనముండనములు వారు వ్రాసికొన్నను నిష్ప్రయోజనముగనుక చయనులవారు బదులువ్రాయరు. ఇదియే ఖండనము. విద్యాశేఖరబిరుదాంకితులగు లక్ష్మీరాజు ఉమాకాంతముగారి తెలుగుదేశమందలి చండాలురను వ్యాసమానకుగూడ బ్రతుకైతరం బయ్యెడి.

ఈవిషయమున నింకను ననేకాంశములు తెలుపవలసియున్నను “సెట్టిసేరు లింగము నవాసే” రన్నట్టు లిప్పటికే పీఠిక చాలనైవది కావున రామకృష్ణచయనులవారి యస్పృశ్యతానిరూపణము నస్పృశ్యతానివారణ ఖండనముల కనతలనుండు “నంటగానినా” ల్లను వ్యాసమును జదువుకొనఁ బొర్థించుచు విరమించుచున్నవాడను.

వాగఁఖండ స్వర్ణకావ్యపహారాది

బహుగ్రంథకర్త,

జానపాతి పట్టాభిగామశాస్త్రి

నమ్మదగినది. యజ్ఞాదులందు మంత్రపూతములు చేసివేయునాహుతి ద్రవ్యములు లోకవిరుద్ధములుగ నున్నను దేవాదులకు మహాసుఖ దాయకము లగునటుల శాస్త్రములే చెప్పుచున్నవి. హవిర్భాగములు కొఱకు దేవాదులు వివాదగలవారగుచురనియు నా హవిర్భాగములు లేని దేవాదులు తక్కువవారినియు నవిగలవారి కాధిక్యముగలదనియు శాస్త్రముగలదు. దీనివలన వారికి స్వర్గాదిలోకములయందు చెన్నివిష యసుఖములుండునను మనుష్యులచే జేయబడు యజ్ఞాదులయందైన హవిర్భాగాదులు విలువలేని సుఖమును గలుగజేయునని జేయును న్నుది.

శ్లో॥ సహాయజ్ఞాః ప్రజాస్సృష్ట్యా పురోవాచ ప్రకాశని ।
అనేన ప్రసవిష్కర్ష్య మేషవో స్త్విష్టకామధుక్ ॥ దేవాభావయతా
నేన జే దేవా భావయతా వః । పరస్పరం భావయంత శ్రేయః
పర మసావ్యధ ॥ ఇత్వాదిగ్రంథముచే బ్రహ్మ యజ్ఞములతో
గూడఁ బ్రజల సృజించి యీ యజ్ఞములచే దేవతలను బూజింప
వలసినది, దేవతలు క్రతుభుక్తులై వర్ణాదులచే సస్యాదివృద్ధిగలుగజేసి
కాసాదుచురని చెప్పియున్నాఁడుగాన నీలోకమందు మనముచేయు
యజ్ఞాదులందు దీయఁబడిన హవిర్భాగాదులును దర్పణాదులును దేవా
దులకుఁ దృప్తికరములగునని స్పష్టమగుచున్నది. శాస్త్ర వినిధముగా
న్నానాది కర్మము లాచరించవలెననియుఁ దదంగపూత త్పితాదు
లాచరించవలెననియు నుపదేశించుటచే మన మటు లాచరించుటయే
కర్తవ్యముగాని కుయుక్తులచే విమర్శించు టచుచితము ననగ్గసంపాద
కము. దేవపితృదుల కాత్పితాదులవలనఁ దృప్తి యెఱుఁగునను
మనము తరింతుము. అవిచేయనియెడల నీశ్వరాజ్ఞోఽంశువచేసినవారమై
చక్రివర్తియాజ్ఞ ధిక్కరించు పురుషువలెఁ గప్పముల ననుభవించుము.
సంకల్పాదులులేని స్థానములు పరమార్థసాధకములు గావు. గోత్ర

నామాదులతోజేసిన దేవుడు తగినఫలమునిచ్చు. ఏకర్మముకైనను సంకల్ప ముండితీరవలెను. లేనియెడల నాకర్మ మాచరించినవారము గాము-ఈశ్వరుడు ప్రేమించడు. న్యాయస్థానములందు దాఖలే చేయఁ బడు కాగితములందు గ్రామనామాదు లావశ్యకమేకదా ! అవిలేకుండ దాఖల్కా-బడుకాగిత ముపయోగించునా ? అవిలిఖించి దాఖల్చేసిన కాగితములోని విషయములను విమర్శించి న్యాయాధిపతి న్యాయము గలుగఁజేయును. అటులనే దేవుడుగూడ సత్కర్మములు సంకల్ప ద్యంగములులేనివైన నంగీకరించఁడు. దానిఫలము నీయఁడు - కనుక విధులఁదెలిసికొని యాచరించి యిహపర శ్రేయస్సులఁ బొందఁదగినది.

ఈరీతిగా బ్రాహ్మణుడు నిత్యము స్నానము సంధ్యావందనము బ్రహ్మయజ్ఞము పితృతర్పణము దేవతార్చనము వైశ్వదేవము మున్నగు కర్మముల నాచరించుచుండివలయును. శూద్రయుడు వేదాధ్యయన సంపన్నుడై శ్రాతస్మార్తకర్తానుష్ఠానపరుడై ప్రజాపరిపాలనాసక్తుడై యుండవలెను-వైశ్యుడు యజనాధ్యయనసంపన్నుడై కృషిగోరక్షణ వాణిజ్యాదివృత్తిగలవాడై యుండవలయును-శూద్రుడు ద్విజశుశ్రూపాపరుడై యమంత్రముగా స్నానాదికర్మముల నాచరించుచు నుండవలెను-ఇటులఁ జతుర్వర్ణములవారును వారికి విధివిహితములగు ధర్మముల నాచరించి భగవదనుగ్రహసాత్కులై మోక్షసామ్రాజ్యమును బొందఁగలరు.

సంపూర్ణము.

నా గ ర ఖ ం డ ము .

—♦ సప్తమా శ్వాసము. ♦—

కం॥ శ్రీమల్లక్ష్మీగంగానామనుతాపాణిపీడనమహాత్మన ద

త్తామూల్యనదుపధాచయ ! సామాత్యనికాయ ! శ్రీపరాంకుశరాయా !

అ॥ అవధరింపు, మవలియాభ్యానమును జెప్పమనుచు శౌనకాది మునివరేణ్యులడుగుటయును శౌమహర్షణి పరమేశు హృదయమున స్మరించి యిట్లులనియె, ౧

—: చండశర్మభార్య శాకంభరిం బ్రతిష్ఠించుట :—

మ॥ చండశర్మభార్య, శాకంభరి సరస్వతీతటంబున దుర్గం బ్రతిష్ఠించి రేయుం బవస్సు భక్తిచే గొలుచుటయు నాయచు ప్రసన్నయై ౩

తే॥ “ బిడ్డ ! నీచేయు తపమునఁ బ్రీతురాలనైనదానను, మంగళమగును నీకు,

నేమికోరెదో కోరుమీ వీక్షణమున నడుచెప్పక సచుకూర్చి యరుగుదాన ” ౪

మ॥ అనవుడు శాకంభరి యిట్లనియె, ౫

తే॥ “ హాస్యమునఁ బ్రీతిఁజెందెడి హాటకేశమధ్యమస్థ చతుష్పత్తిమాతృగణము

లను బలులనిచ్చి భజియింప నొనరుసుకృత మీ త్వదర్చనకృజ్ఞన మెనయుఁగాక ”

మ॥ అనివేడుటయు నాడెవి ౭

అ॥ “ ఆశ్రయజుక్తుపక్షమం దరుగుదెంచు నలమహానవమీదిన మధికభక్తి

నను సమర్పించువాడు నీమనసులోని ఫలము సకలంబుఁ బొందు నప్పటికి నపుడె ”

మ॥ అనిచెప్పి యంతగానంబుఁజెంది శాకంభరియచు పేరఁ బ్రఖ్యాతయయ్యె, నది మొదలుకొని సరస్వతీతీరంబునఁ బుత్రప్రాప్తదాహిత్రులతో వృద్ధిఁజెంది బహిష్కృతనాగర బ్రాహ్మణులు విద్యాధనంబులఁ జతుర్థాఁగ పురబ్రాహ్మణులకుఁ దీసిపోక మహాత్మ్యపురై వర్తించిరి, కొంతకాలంబునకు విశ్వామిత్రుండు కపింప సరస్వతి రుధిరవాహినియై రక్షోభూతప్రేషికాచంబులచే నేవింపఁబడుటయుఁ దదృశ్య మాణులై బహిష్కృతనాగర బ్రాహ్మణులం నర్మదాతటస్థ మార్కండేయాశ్రమంబు నకుఁబోయి వసించి ” రని యిట్లుచెప్పటయు ముఖము ౯

— : గంగాజలంబుల శ్యామకర్ణంబులగు గుట్టములు పుట్టుట : —

కం॥ “ ధీమచ్చేష్ఠండగు విశ్వామిత్రుం డేల నదిక శాపంబిడెదా ?

నేమి యపరాధమొనరిచె నామునికి మహానది ! దయ ననఘా ! చెపుమా ” ౧౦

మ॥ అని పశ్చింపుటయు సూతుం డిట్లనియె, ౧౧

కం॥ “ కలిగెను విశ్వామిత్రున కలఘనస్థిమనకు బూర్వ మత్యంతంశా

కలహము బ్రాహ్మణ్యముకై యిలామరవరేణ్యులార ! యేమందు నికకౌ,

మ॥ విశ్వామిత్రుండు త్పత్రియుండయ్యు బ్రహ్మచోటి బ్రాహ్మణులందఱి చేతను
బ్రహ్మర్షిగాఁ బేర్కొనంబడియె గాని వసిష్ఠునిచేతమాత్రము పేర్కొనం బడఁ, డం
దుకే నుభయులకును వైరంబుకుటితై ” నని యిట్లు వాక్కువ్వ వెండియు శౌనకాదులు.

కం॥ “ త్పత్రియుడయియును విశ్వామిత్రుండు బ్రాహ్మణులలోన మేటి యెటయొకౌ,
ధాత్రభ్రమతుని వసిష్ఠుండుమాత్రము విప్రుడని యేలమన్నింపఁడు తాక ” ౧౪

మ॥ అనియడుగుటయు వెండియు సూతుం డిట్లనియె, ౧౫

ఉ॥ “ ఉండెను ముక్ బుచ్చితుడను నొక్కమహాముని, ధాత్రసుంత్యుకౌ

నిండఁగన్వీయకీర్తి శ్రవణస్థితుండై యతఁ డెంతయుం దపం

బుండునుఁ దీర్థసేవ కనియోజఁ బ్రయాణముసేసి యేగ నొ

క్కండ యొకప్పు భోజకటకంబను గాధిమహీశు వీటికిన్, ౧౬

మ॥ ఏగి యటనుండు కాశికీనదిం గ్రుంక తత్త్రింబునం దపించుచు సర్వావయవ
శోభనయై యరుదెంచిన రాచకన్నియం బొడగాంచి సురుపారి కగ్గంబై ౧౭

అ॥ “ ఎరరికూఁతురీపె ? యెందునిమిత్రమై యేగుదెంచియుండె నీస్థలమున ?

కెచటికేగుచున్న ? దింతయుఁజెప్పఁడీ వినఁగ వేడుకయ్యె జనములార ! ”

మ॥ అనియడిగిన జనులిట్లనిరి. ౧౮

కం॥ “ ఏతత్త్రిలోక సుందరి భ్యాతుండగు గాధితనయ, కడుగుణనంతుం

డై తగు పెనిమిటిఁ బడయుటకై తా నేతంచె గౌరి నారాధింపన్, ౨౦

ఉ॥ ఈనదియొడ్డునం జలంగు నెడతయు నున్నతమామ వేదతా

మానతయైన హైమవతినుండెర, మచ్చటికేగి యీమె క

ధ్యానముభోపచారములఁ దద్దయు సల్పి శ్రవస్సుభింబుగా

గానముఁబాడి మాపటికిఁ గ్రమ్ముట నేగుచునుండు నింటికిన్ ౨౧

మ॥ అనినవిని యతండు గాధిగృహంబున కరుగుటయు నాపార్థివుఁడు సమ్మ
ఖంబుగఁ బోయి కృతాంజలిపుట్టుండై

తే॥ “నిస్పృహుడవైన నీకును నేడదేలూ రాకఘటియించినది మునిరాజు! యిటుకు”
నుడువు మదియంతయును నాకుఁ దడయ కెపుడ, శ్రమద్విబునెఱవేర్చ సిద్ధముంటి?

క॥ అనినోడువుటయు ఋచీకుండిట్లనియె, ౨౪

కం॥ “వరత్పనియగునీకుత సరగుననర్పించి ‘వెండిసల్పు నహీతా’!

గిరిజగుడికడల నానిడ దరిసింది స్మరార్తిబడితిఁ దాళఁగఁజాలక” ౨౫

ప॥ అనినఁని గాధి యయ్యది యసవర్ణనివాసామనియు నతఁడు దరిద్రుండు
వృద్ధుండు ననియు నర్పింపకున్న నలుగునయు నాలోచించి ౨౬

తే॥ “కన్యకారాజమున మాకుఁ గలదు కుక్క, వద్ది యొకఁడదనని మహాత్మ! నీకు
నాదు పుత్రికనర్పించి న్యాయమైనదతి వివాహమొనరించి పంపువాడ” ౨౭

క॥ అని వ్యాజుఁబున్నటయు ఋచీకుం డిట్లనియె, ౨౮

కం॥ “చెప్పము కన్యాశుల్కం బెప్పగిదిని దీసికొనుట కేర్పఱచితివో,

గొప్పనెయగుఁగాకది, నేడదప్పక యీ సిద్ధముంటి ధాత్రినాథా! ౨౯

క॥ అనియిట్లువాక్రుచ్చుటయుఁ బార్థివుండు ౩౦

చం॥ “ఒకచెవి నల్లనై మిగిలియుండిన మై యభిలంబుఁ దెల్లనై

ప్రకటితవాయువేగమునఁ బాఁతుడిగుఱ్ఱము లేడునూరు లో

డక యెవఁడిచ్చు వానికి నిడంగలవాడను నాదుబిడ్డ, దీ

నికినిక భిన్నమాగ్ధమున నేను బ్రవర్తిలఁజాల సంయమీ!” ౩౧

ప॥ అని వక్కాణించుటయు నమ్ముని వల్లెయని కన్యాశుల్కంబునకుంజని గంగా
తీరంబునం బ్రవేశించి “అశ్వావోధ” యను శూక్తంబును జసింప సర్వశ్వేతంబులును
శ్వామైకశ్రవణంబులును నగు నేడునూఱుల గుఱ్ఱంబు లేడునూఱుల సాదులతోడం
గూడి గంగాజలంబునుండి బయలుపెడలె, నాటగోలె నయ్యది యశ్వతీర్థంబని విభ్రాత,
మంత ఋచీకుండు హయోత్తమంబుల భోజకుటకంబునకుఁ దోలించుకొనిపోయి గాధి
కొప్పఁజెప్పటయు నాతఁ డవ్వనిఁ దీసికొని కూఁతునిచ్చి వివాహంబుగావించె, నట్లు
పాణిపీడనంబు పరిసమాప్తిగా మునివర్యుఁ డాపెతోఁ గాపురంబుచేయుచు సంకోచ
సమయంబున వరంబుగోరుకొనుచు నాకె పోయి తల్లికిఁజెప్ప నాయుచు యిట్లనియె,

కం॥ “తనయో! నీపతి నీ కత్తనుకూలుండగుచు వాంధితార్థం బిడువో

ననఘంబు గ్రాహ్యశ్యాము నెనసిన యొకయాత్యజాతు నిమ్మను మెలమిక, ౩౩

కం॥ పుత్రకులులేకయుంటిని బుత్రీ! నే, నండువలనఁ బోయి త్వదీకుక

క్షేత్రంబుగలిగిన ర్తిలుపుత్రుని నాకును నొసంగఁ బురికొల్పఁగదే” ౩౪

వ॥ అనినవిని యాయవతి ఋచీకుని సమీపించి జనని చెప్పినదంతయుం జెప్పినవిని యతండు పుత్రేష్టియందు బ్రహ్మతేజస్సహితంబుగా నొకటియు తుత్రతేజస్సహితంబుగా నొకటియు చెండు చదువులు సిద్ధపఱచి బ్రాహ్మ్యచరువు భార్యకిచ్చి

౩౫

కం॥ “దీనిం బ్రాసించి కరీడ్యావా! యశ్శత్రుపాదపాలింగనమున్

బూనికఁ గావించుము, సత్సానునిగనె, దతిఁడు బ్రాహ్మ్యశోభితుఁడగుఁ దాన్, కం॥ చెండవచరువు త్వదంబ, దఖండశ్యగ్రోధశరువుఁ గొఁగిటనిడ నా

ఖండేందుఫాలకుం బుత్రుం దుదయించెడిని తౌత్రరూపముతోడన్, ౩౬

వ॥ అనిచెప్పిపంపుటయు నత్తరుణు లిరువురును సంతసంబునం బొంగిరి, పదపడి తల్లి బిడ్డంగూర్చి

౩౭

కా॥ “సామాన్యంపు స్వకార్యమందును జనుల్ శ్రేష్ఠాశులైయుండి తా

సేమాత్రంబొ విశేషముంచుదురు పుత్రీ! కాన నహ్మని పెం

డ్లాహా నీకిడియున్న యట్టి చదువున్ మంత్రప్రభావాన్నితం

దై మిఱం బొనరింపకుండఁ, డిది సత్యంబయ్యెడిం, గావునన్ ౩౮

కం॥ నాచరువు నీవుగొనిమును నీచరువును నాకొసంగు నీరేజముఖీ!

నాచెట్టును నీవేకొని నీచెట్టును నాకొసంగు నేస్త్రముతోడన్, ౪౦

అ॥ దాన సామ్రాజ్యధారేయుఁడైనయట్టినుతుఁడు నాకుజనించెడి కూరుఁడగుచు

భూమిసురమాత్రుఁడైనచోఁ బుత్రీ! నీకు భూరిసంతోషమిఁజాలుఁ బుత్రుఁడరయ”

వ॥ అని చెట్టుయెడలను జరుపుటయెడలను వ్యత్యయంబుగావించె సంతసయ్యుంతు లిరువురును ఋతున్నాతలై భర్తృసంయోగంబున గర్భంబులు ధరియించిరి, గర్భిణియైన యా త్రిలోకనుందరి చేష్టితంబుం దిలకించి ఋచీకుండు

౪౨

కం॥ “చీ పాపిని! నీచేసిన యీపని యేమిటిదె? నీకు నిచ్చినచరువున్

నీ ప్రసువునకిడి యాపెది సాపడితి యథేచ్ఛనీవు శ్రమ విఫలముగాన్ ౪౩

నీ॥ ఆపెటంజెప్పిన యల వటువృక్షముం జేరి నీకొగిటజేర్చినావు,

వారచీరల మూలఁ బాఱవైచి యమూల్యచీనాంబరములఁ గై నేనినావు,

కస్తూరి మొద్దలైన గంధవద్ద్రవ్యంబు లొడలిసిండంబూయఁగఁడఁగినావు,

అవనీకురార్హుఁడ నాచారములనీడి రాచకీవివహింపఁ జూచినావు,

వరుస జపముం దపంబును వదలినావు, అరుణుపాడువున స్నానంబై మఱచినావు,

ఈదృశ్యంబుగ నీచేప్పల్లె నేను దెలిసి చీయనునందాఁకఁ జెచ్చినావు, ౪౪

నీ॥ శమదమంబులులెన్న సాధించి నీతల్లి పృథివిఁ దాపనీనాఁగఁ జేరుమోనె,

జపహోమములఁ జాల సల్పి యెప్పుఁ ద్వదంబ యఘనినిర్ముక్తయం చనఁగఁబడియె,

గొప్పతీర్థములందుఁ గ్రుంకి నీజనయిత్రి పరిశుద్ధురాలునాఁబడియె జగతి,
స్వాధ్యాయపాఠముల్ శ్రవణించి నీయమ్మ ధీమాతియని పేరుదెచ్చుకొనియె,
క్షుత్రియాంగన యిటు బ్రహ్మచర్యబూన బ్రాహ్మణిని రాచతీవికిం బాలుపడితి,
కాన క్షుత్రియఁడే నీకుఁగలుగుబామ్మ బ్రాహ్మణునిగాంచనానెయే పాత్రురాలు,
తే॥ వేంకటాధరించు శ్రీమణి వేవిశ్వననుసరించియే తారు సంతతిఁ గాంచుచుందు,
రెట్టిభావంబు లయ్యెడ నేరుపడునో యట్టిపుత్రుండుగలుగుఁ దడలగవలకు,

మ॥ అని వాక్రుచ్చుటయు నాయమ చేతులుజోడించి దీనకదనంబున నిట్లనియె,
మ॥ “భవదు క్తంబు యథార్థమయ్యెడిఁ బ్రభూ! బాహ్యంపుఁజిన్నాంబులె
య్యవియుం జూడక చెప్పుచుంటిని యతీతానాగతోదంతముల్,
భువిరాద్బాలున కీవు తండ్రివగు పెత్తం గూడ, దక్షిణాటచే
ప్రవరుండైన ద్విజుండె నాకు సుతుండై క్రాలం బ్రసాదంపుమా”

౪౮

మ॥ అని యిట్లు నొడువుటయు బుచ్చికుండు

౪౯

తే॥ బ్రహ్మతేజోయుతంబాచుఁబరగ నీకు క్షుత్రతేజోన్వితముగ నీజననికిని జ
రుద్వయం బొడగూర్చు మాఱుపునొనర్చితింక దీనికి వ్యత్యస్త మెట్లొనర్తు, గం
తే॥ అబల! కాస్త్రవ్యతిక్రమ మాచరింప నధముఁడని నన్ను నిందింతు రవనిజనులు,
ఏమిచేసితిో చేసితి, వింక దీని కన్యధాయొనరింపఁ గా దరుగు మవల

మ॥ అని పలుకుటయుఁ దత్పత్ని మఱియు నిట్లనియె,

తే॥ అట్టులగుచోఁ ద్వదావృతమైనయట్టి క్షాత్రతేజంబు మత్సాత్రగాత్రమునఁ బ్ర
విష్టచుగుంఁగాక, నీకన్న వేత్తయైన బ్రాహ్మణుండె కుమారుండై పరగవలయు ౫౩

మ॥ అనవుడు బుచ్చికుండు

౫౪

అ॥ “అల్లె నీదుపుత్రుఁ డవనీసురశ్రేష్ఠుఁడగును సంతసిమ్ము చిగురుఁబోడి!
పాత్రుఁ డధికమైన క్షాత్రంపుఁడేజాతొ యుద్ధదుర్ధరత్వ మొందఁగలఁడు ” ౫౫

మ॥ అని పలుకుటయు నాయమ యంతయును దల్లికి నివేదించి పదియవమాసం
బున బ్రాహ్మణలక్ష్మీసమేతుండగు కుమారుఁగనియె, నాయన జపదగ్నియన విశ్రుతుం
డయ్యె, దత్తుపుత్రుండు రాముండన మహాయకుండై యిరువదియొక్కమాఱులు ధాత్రి
నిఃక్షత్రియంబొనరించె, గాధిభార్యయు దశమ

— విశ్వామిత్రుండు రాజ్యమును నదలిపెట్టుట —

మాసంబున బ్రాహ్మణలక్ష్మీసమేతుండగు పుత్రుంఁగాంచె, నతండు విశ్వామిత్రుండన
దినదినప్రవర్ధమానుండై యావనంబువహించియుఁ చిత్పవైతామహంబగు స్వరాజ్యంబు
నిచ్చగింపక నిత్యంబును వేదాధ్యయనసంపన్నుండై బ్రాహ్మణోచితమార్గంబున నుండ

చున్నను గాధి స్వరాజ్యంబున నియోజించి సకళత్రంబుగా వనంబునకుఁజనియె, విశ్వా
మిత్రుండు రాజ్యస్థుండై కొంతకాలంబునకు మృగయావ్యసనంబునం దగిలి యడవి కరిగి
నీ॥ దుష్టులనన్నింటిఁ దునుమాడి తునుమాడి యడవిదున్నలఁబట్టి యవనిఁగూల్చి

ఖడ్గమృగంబుల ఖండించి ఖండించి పృథువరాహంబులం బిలుకుమార్చి
మదపుటేనుంగుల ప్రవరించి ప్రవరించి క్రూరసర్పంబులం గూల్చివైచి
పులులమొత్తంబులం బోకార్చి పోకార్చి బలునివంగుల నేలఁ బండఁబెట్టి
సింహములమీఁదఁబడి తిట్టుసంహరిం చితేరభములఁబ్రొచ్చి మధ్యాహ్న సమయమునకు
హృత్విపాసలకుం జిక్కి సొక్కిమిగుల నల వసిస్తాత్రమంబున కరుగుటయును, గ2

మ॥ అమ్మని యెదురేగి యర్జుమిచ్చి యాగమకకారణమడుగ, గ3

అ॥ “వేంటలాడియలసి గాటంపుదప్పిచే మంచిరీళ్ల కరుగుదెంచివాడఁ,
జల్లనిరుద్రావి త్రమఁబాసివాడ, నిం కాజ్ఞయిడిన నింటి కరుగువాడ ” గ4

మ॥ అని నొడువుటయు వసిష్ఠుండిట్లనియె, ౬౦

తే॥ “మట్టమధ్యాహ్నమైనది, చట్టు లగల వెలుంగుచున్నాడు వినువీధి వేడివేల్పు,
కాన భుజించి యపరాహ్నమైనవెనుకఁ బయన మొనరింతు నిలువు నృపాల !నీవు”

మ॥ నావును విశ్వామిత్రుండు ౬౧

కం॥ “చతురంగ సైన్యములతో యుతముగ నిట కరుగుదెంచియుంటిని, నది ద్వా
ర్ధిత, మట్టుగాన నవిలంబితముగ నా కాజ్ఞయిమ్ము మెల్లగఁ జనెదకో, ౬2

కం॥ తన సేవకు లాఁకలిగొని కనుగొనుచుండంగ వారిఁ గాదని యొకఁడే

తినువాడు గుణవిహీనుఁడు, ఘన నరకములోనఁగూలుఁ గడ కతఁ డరయకో ”

మ॥ అని పలుకుటయు వెండియు వసిష్ఠుండిట్లనియె,

ఉ॥ “ద్వారమునందు నీభటులు తారు బుభుక్షీతులై వసించుచో
వారలనందఱుం బిలువు, వైశమ తృప్తులఁజేసిపుత్తు, మ
ద్భూరితప్రభావమునఁబొందిన నందినియకో కుభేను తేఁ
గోరిన యేపదార్థమును గొంకక యిచ్చుచునుండు నిచ్చులుకో ” ౬౩

మ॥ అనినవిని సైన్యంబును రప్పించి స్నాతుండై మారుచుండుటయు నందిని వసి
ష్ఠుచేఁ బిలువంబడి యేమియాజ్ఞయినన నమ్ముని ౬౪

మ॥ “సలులండైచనుదెంచివాడు మన విశ్వామిత్రరాజుని, యా
పలువుకో భృత్యులు సంలేసింపఁ దొరగా భక్ష్యంబులుకో భోజ్యముల
సలహాకారముగా నొసంగి త దిభాశ్వగ్రాససంస్పృక్షిఁజే
యు బలియంచు భవనృపాత్తమును దా నుర్వీకుఁ డగ్నించెడికో ౬5

ప॥ అనిచెప్పటయు నయ్యది వల్లయుని తత్త్వంబు పదివేలమందికి సరిపడు పదా
ర్థంబును సృష్టించె, నంతఁ దదృశ్యులు వడ్డించిరి, తుణకాలంబులో నిట్లు సపరీవా
రంబుగా సంతృప్తినిగిది విశ్వామిత్రుఁ డాశ్చర్యపడుచు మంత్రులంజూచి ౬౯
మ॥ “అహహా ! యెంతవిచిత్రమియ్యది, కరం బాకంటికిం జిక్కియు

న్న హయేభోష్ఠిముఖాఖిలాస్కరుచునైక్యం చేను మీరందఱుకొ
బహుధా తృప్తిపడంగ మృప్తమగు నన్నంబుం బ్రసాదించి భూ
రిహితంబుం బొనరించె నిమ్మొదవు మంత్రశేష్ఠా ! లీక్షింపుఁదీ, ౭౦

క॥ కావున నీయావును గొనిపోవుద మెట్లైనీ మనము కొంక, కరణ్యా
నీవాసి భృత్యహీనుఁడు నా విప్రుండితఁడు చేయునది యేమిందున్ ” ౭౧
ప॥ అని వసిష్ఠుం బిలిచి ౭౨

ఉ॥ “ నందిని నాకొసంగు మునినాథ ! యరణ్యమునన్ వసించునీ
కందులకిద్ది యొక్కనికి ? నిచ్చెద దీనికిఁ గాను నీకు నీ
డెందము చందముంచెలుపు, కీర్తికెలంగు వాయంబులో కరీ
డ్వందమొ యగ్రహారములా యేవొ తృప్తివైపులన్ వచ్చింపుమా ” ౭౩
ప॥ అని యడుగుటయు నతఁడెట్లయె, ౭౪

అ॥ “ హామభేనువిని నృపా ! మాకుఁ గామదోహినియు, నందువలన నీయనేను,
త్యైశురునకుఁ దలఁప సామాన్యమాగోపె యవ్యుదగదు, దీని నమ్మిపెట్లు,
అ॥ ఆవునమ్మియెవ్వఁ డధంబు గ్రహించుచు వాఁడు పంచముండు వాస్తవముగ;
జనననమ్మిపట్టి చండాలుఁడే మతం దని వచించె మనువు విను జనేశ ! ౭౬

అ॥ దానసామభేదదండంబులకు నేను సాక్ష్యపడెనునట్టి జనుఁడఁగాను,
చేయునేల దీని నీయ ముమ్మాటికిఁ, జనుము తిన్న గాను స్వగృహమునకు ” ౭౭
ప॥ అనవుడు విశ్వామిత్రుండు ౭౮

అ॥ “ రసఁకెలంగునట్టి రత్నంబులన్నియు రాజకీయములుగ రహివచింతు,
విరియు రత్నభూత, యే దండముననేని గొనుమఁగాన సామముననె యిమ్ము ”
ప॥ అని పలికి పట్టుకొనురదని భటుల కాజ్ఞాపింప వారు లగుడపాసాణంబులఁ

గొట్టి కట్టివేయుటయుఁ దన్నుందిని యుచుచుం బోయి ౮౦
క॥ “ ఇచ్చితివొకొ నను తేనికి సచ్చిరితా ! యతినిభటులు స్వాములువోలెన్
వచ్చి ప్రహరింపఁజొచ్చిరి, సోచ్చె మదీయాంగమెల్ల, సోరాడ దిశకన్ ” ౮౧
ప॥ అని యడిగిన వసిష్ఠుం డెట్లనియె, ౮౨

తే “ పొగము ల్కుంకరములా పట్టునేని యచ్చుటకుఁగాఁ బ్రయత్నింపనేనున్నఁ
గాన నీదేహమును నీవు కాచుకొమ్ము పొమ్మునందిని ! మత్స్యభావమృతలన ”

మ॥ అని చెప్పుటయు నయ్యావు నిమ్రంబుగా నజవఁ దచ్చుబంబులనుండి సాయము
ధులై మేచ్చకబరపులిందులు లెక్కకు మిక్కిలియై యుదయించి విశ్వామిత్రబలంబుల
వెనుకకుఁదడిమి, రంత నమ్మహిపతి చతురంగసైన్యసహితంబుగా సమరంబుసలుపు
టయు నాహ్లాచ్చు లశ్వగజపదాతుల హతముచేసిరి, హతశేషు లవలకుఁబాటిరి,
హ్లాచ్చులు మేదినిశ్వరుం జుట్టుకొనిరి, వసిష్ఠుఁ డది విఠోకించి నందినిం బిలిచి ౮౪
కం॥ “ తురకలచే నావృతుఁడగు నరపాలుని గావుమమ్మ నందినితో ! త

త్కరుణం బ్రజ సత్పథమునఁ జరియించు, నమార్గమునను జను లేకున్నన్ ”

మ॥ అనుటయు మ్లేచ్ఛాదుల వారించుటకుఁగా వచ్చుదాని విశ్వామిత్రుండు
కత్తిచే వ్రేయమొదిలిడియె, వసిష్ఠుఁ డతని బాహుస్తంభనంబొనరించె, వంత సతండు
వసిష్ఠు నుద్దేశించి ౮౬

కం॥ “ కఱకుం దురకలచేతను బొరిగొనఁబడునన్నుఁ గాచి భూసురవర ! స

త్కరుణను బాహుస్తంభన పరివర్తితుఁడేయుమయ్య, ప్రస్తుతినీరున్,

అ॥ మదపరాధమునను సదమదమయ్యె నానైన్యమెల్లఁ, గానఁ జనుదునింకఁ,

గానఁబడునాకుఁ గాసంతయేని ప్రయోజనంబు చూడ యుద్ధమునను,

అ॥ దుర్విసీతుకడకుఁ దోలెంచు సిరి విద్యచాలకాల ముండఁజాలదచట,

నతిమదమున గర్వి నైయున్న యట్టి నే నాలమునను నిల్వఁజాలనట్లు” ౮౭

మ॥ అ॥ ప్రార్థించుటయు నట్లు కావించి వసిష్ఠుండు నవ్వుచు నిట్లనియె, ౯౦

కం॥ “మన్నీడ! స్తంభదోషము చన్నది నీభూమునందుఁ జనుమింటికికక్క,

దిన్నయిజుగ్రద్దలింపకు, మెన్నడుఁ బగఁబెట్టుకొనకు మిఁక విప్రులతోక

మ॥ అని విడిచిపుచ్చుటయు విశ్వామిత్రుండు క్రీడాయతుండై పిటికరిగ

అ॥ “క్షాత్రబల మిసీ! యసారంబు, తద్వీర్య మంతకన్నఁ గడు నిరర్థకంబు,

బ్రహ్మబలమె బలము పరికింప, నవ్వారితేజమే యమోఘు లేజుగరయ,

క॥ ఏతద్బ్రహ్మబలంబును శతీరుననైన నేను నెనయఁగవలయుకొ,

తాతలవాటి స్వరాజ్యము ప్రీతిం ద్యజియించి తపము పెంపఁగవలయుకొ”

మ॥ అని నిశ్చయించుకొని రాజ్యమందు విశ్వసహృండమ తన కుమారు ఘోషించి

తపోననంబునకుఁ జనియె,

- ౧౦ రామార ముబ్బయ్యగారు - శ్రీ శ్రీ విరూపాక్షవంశాన ప్రధానమంత్రీ
- ౧౧ ఘంటంబట్టగారి వెంకటభుజంగముగారు - ముసలాపురం
- ౧౨ దండ గుండేరావుగారు, కరణము - ముసలాపురం
- ౧౩ తిగుళ్ళ కృష్ణారెడ్డిగారు, పల్లెలు - ముసలాపురం
- ౧౪ కాకుమాను హనుమయ్యగారు, నర్సరావుపేట
- ౧౫ తిప్పరాజు కామేశ్వరరావుగారు, కరణం, దుగ్గిరాల
- ౧౬ భూస్మిగారాయని వెంకట రామయ్యగారు, నందిపల్లి
- ౧౭ నరసింహస్వామిగారు, యాదగిరి
- ౧౮ బీరకాయల హనుమంతరావుగారు, యాదగిరి
- ౧౯ పాలపర్తి గోపాలకృష్ణయ్యగారు, దేవవాడ
- ౨౦ బాలారా వెంకటరత్నముగారు, బకీలు, గుంటూరు
- ౨౧ తుముగుర్రాజు నరసింహారావుగారు, తిరుమలగిరి
- ౨౨ మొదకో కమణ్డారావు దేశములు గారు, నల్లపల్లి
- ౨౩ నార్సేపాటి వెంకటసుబ్బారావుగారు, నర్సపురం
- ౨౪ బాసపాటి గుల్లపూర్ణయ్యగారు, అల్లింగు కరణం, పాపయపాలెము
- ౨౫ చిక్కరాజు మట్టపల్లి రావుగారు, కరణం, చెలకుతిరి
- ౨౬ కవులూరి నగింహారావుగారు, ఈలపల్లి
- ౨౭ గోలేటి వేణుగోపాలరావుగారు, పోలీసుపరిశుష్టత్వ, ప్రొత్తిపాడు
- ౨౮ నడింపల్లి నరసింహారావుగారు, రిజెష్ట్రరాఫీసు క్లార్కు, క్రోసూరు
- ౨౯ రాచగొండ్ వెంకటరామయ్యగారు, యెనమదల
- ౩౦ నారపరాజు వెంకటలక్ష్మీచరమింహారావు దేశములుగారు - తమ్మవరం
- ౩౧ కప్పగంతు సుబ్బారావుగారు - పోలీసుపరిశుష్టత్వ - పినుగురాళ్ళ
- ౩౨ నుండ చినజింకయ్యగారు, దండమాడి.
- ౩౩ శ్యామాపంతులగోపాలరావుగారు-బందోబస్తుమొహతేవీకొ-వరంగల్లు
- ౩౪ తిరుమలస్వామిచక్రవర్తి వనదానాథ్యులయ్యవాడగారు-కాతాపురం
- ౩౫ కన్నయ్యగారిసంగయ్యగారు-ముసలాపురం
- ౩౬ చక్కిలం పాపయ్యగారు-ముసలాపురం
- ౩౭ తాళి వెలిమి శింగన్న ముకద్దంగారు-గడిపెద్దాపురం
- ౩౮ కిషన్ రావు దేశపాండ్యగారు- తాళ్లపల్లి
- ౩౯ వెంకటరాజయ్య మత్తేదారు, సీతారాంపురం.
- ౪౦ తొల్లికొండ లక్ష్మారెడ్డిగారు, షీ.
- ౪౧ కొత్వాది వెంకటేశ్వరరావుగారు, సంగం
- ౪౨ రంగరాజు గోపాలకిషన్ రావు దేశములుగారు, పాపురం
- ౪౩ చివుతుల శ్రీరామశర్మగారు- నాగులుప్పలపాడు

అభినవసరస్వతి.

సంపాదకుడు - నాగరఖండస్వర్ణకారవ్యవహారిక బహుమతి కమిటీ.

జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి.

ఇది యొకమాసపత్రిక. ఇందు వర్ణాశ్రయభూతాధికారములును, విద్యములును వ్యాసములును బ్రకటింపబడును. చందా - 1 కి. రు. 10-00

ఈ కార్యస్థానమును మొదలైనందు ప్రస్తుతము.

1 కరిశోధారణి [పూర వీరభద్రకవి]	...	0	4	0
2 వాసంతికాపరిణయ నాటకము	...	0	4	0
3 కంసవధ నాటకము	...	0	8	0
4 చమత్కారనంబరి 'సింహాద్రి' వెంకటాచార్యులు	...	0	4	0
5 విరూపాక్షపీఠగురుపరంపర	...	0	2	0
6 సీతీశీలలు (సుతతీతకమునకు సంస్కృతిము)	...	0	2	0
7 విశ్వబ్రాహ్మణశబ్దఖండనము, బ్రాహ్మణశబ్ద చానము	...	0	2	0
8 విగ్రహారాధన ఖండనఖండనము	...	0	4	0
9 చిత్తూరుజిల్లాతీర్థ వివర్ణనము (ప్రతికాధిపతి)	...	0	4	0
10 సంగదోషము	...	0	3	0
11 పులింగావివాచము (ప్రతికాధిపతి)	...	0	1	0
12 వత్సలనీతిశతకము	...	0	1	0
13 శివానందలహరి (తంగడ రామకృష్ణకవి)	...	0	1	0
14 నర్సారావుపేట శతావధానము (తిరుపతివెంకటేశము)	...	0	3	0
15 పశ్యంపుశ్యం	...	0	2	0
16 పశ్యశబ్దవిచారము	...	0	2	0
17 పురశ్చరణము	...	0	2	0
18 శంతనురాజచరిత్ర	...	0	14	0
19 వర్ణవృక్ష	...	0	4	0
20 స్వర్ణకారవ్యవహారము	...	1	8	0
21 శుద్ధాధిపతిశ్చంద్ర చరిత్రము	...	0	11	0
22 తిరుపతి వెంకటేశ్వరతత్త్వము	...	0	1	0
23 నూతనసంహిత-ఆంధ్రము	...	2	0	0
24 స్కాందమహాపురాణాంతర్గతనాగరఖండము (౧ సంపుటము)	...	1	0	0
25 డిటా నాగరఖండము (౨ సంపుటము)	...	1	8	0
26 భారతీయప్రబోధము (విశుపాటి చిదంబరశాస్త్రి)	...	0	4	0
27 ధర్మచింతనము.	...	0	4	0

అభినవసరస్వతి కార్యస్థానము, జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి,

మొదలైనందు.